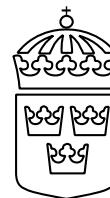


Regeringens proposition 2014/15:81



Godkännanden för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod

Prop.
2014/15:81

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 12 mars 2015

Stefan Löfven

Åsa Romson
(Miljö- och energidepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den s.k. Dohaändringen av Kyotoprotokollet. Dohaändringen antogs vid det åttonde partsmötet för Kyotoprotokollet i Doha 2013. Med Dohaändringen infördes en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet. Perioden inleddes den 1 januari 2013 och avslutas den 31 december 2020. Under den andra åtagandeperioden åtar sig EU och dess medlemsstater samt Island att gemensamt minska utsläppen av växthusgaser med 20 procent till 2020 jämfört med 1990.

EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Island, å andra sidan, har träffat ett avtal om Islands deltagande i avtalsparternas gemensamma fullgörande av sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner det avtalet.

Godkännandena syftar till att Sverige ska kunna ratificera Dohaändringen och avtalet med Island.

I propositionen redovisas även hur Sverige uppfyller åtagandet under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod (perioden 2008–2012) samt att det nationella delmålet för att minska utsläppen av växthusgaser under samma period är nått.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Kyotoprotokollets första åtagandeperiod	6
3.1	Det nationella delmålet för 2008–2012	6
3.2	Fullgörande av Sveriges åtagande under första åtagandeperioden.....	8
4	EU:s klimatlagstiftning fram till 2020	12
5	Sveriges tillträde till Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod	13
5.1	Dohaändringens innehåll.....	14
5.2	Gemensamt fullgörande	16
5.3	Sverige bör tillträda Dohaändringen	20
5.4	Sverige bör tillträda Islandsavtalet	21
5.5	Lagstiftningsbehov	22
5.6	Konsekvensanalys	22
Bilaga 1	Principbeslut om EU:s ingående av Dohaändringen, inklusive Dohaändringens text	24
Bilaga 2	Islandsavtalet.....	43
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 2015	52

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen
dels godkänner Dohaändringen (avsnitt 5.3),
dels godkänner Islandsavtalet (avsnitt 5.4).

2 Ärendet och dess beredning

Sverige har ratificerat FN:s ramkonvention om klimatförändringar (klimatkonventionen) som trädde i kraft 1994. Klimatkonventionens mål är att halten av växthusgaser ska stabiliseras på en nivå som innebär att människans påverkan på klimatsystemet inte blir farlig.

Kyotoprotokollet och dess första åtagandeperiod

Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (Kyotoprotokollet) innehåller rättsligt bindande begränsningsåtaganden för de parter som förtecknas i protokollets bilaga B under perioden 2008–2012 (den första åtagandeperioden) och innebär att industriländernas utsläpp av växthusgaser under denna period ska ha minskat med cirka fem procent jämfört med 1990 års nivå. Under den första åtagandeperioden hade EU:s dåvarande femton medlemsstater ett gemensamt mål om att minska utsläppen med åtta procent jämfört med 1990. I den EU-interna bördefördelningen hade Sverige ett åtagande som innebar att utsläppen kunde öka med högst fyra procent jämfört med 1990.

Den 6 mars 2002 godkände riksdagen Kyotoprotokollet och beslutade ett nationellt delmål till miljö kvalitetsmålet *Begränsad klimatpåverkan* om att minska Sveriges växthusgasutsläpp med fyra procent som ett genomsnitt under perioden 2008–2012 jämfört med 1990 (prop. 2001/02:55, bet. 2001/02:MJU10, rskr. 2001/02:163). EU godkände Kyotoprotokollet genom rådets beslut av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (2002/358/EG). EU och dess medlemsstater kom överens om att fullgöra sina åtaganden under den första åtagandeperioden gemensamt. Sveriges ratificerade Kyotoprotokollet tillsammans med EU och dess medlemsstater den 31 maj 2002. Kyotoprotokollet trädde i kraft 2005.

Med anledning av en granskning som Riksrevisionen har gjort gav riksdagen regeringen till känna att frågan om hur det samlade överskottet av utsläppsrätter från Kyotoprotokollets första åtagandeperiod ska hanteras bör underställas riksdagen för beslut (bet. 2009/10:MJU21, rskr. 2009/10:223).

Regeringen gav den 5 juni 2014 Naturvårdsverket och Statens energimyndighet i uppdrag att förbereda avräkningen och redovisningen av den första åtagandeperioden till FN. Uppdraget redovisades till Regeringskansliet (Miljödepartementet) den 31 oktober 2014 i rapporten *Avräkning av Kyotoprotokollets första åtagandeperiod* (dnr M2014/2492/KI).

Regeringen redovisade i budgetpropositionen för 2015 en preliminär beräkning av storleken på det förväntade överskottet av tilldelat utsläppsutrymme enligt Kyotoprotokollet. Regeringen redovisade även sin bedömning att ett värde för överskottet inte kan beräknas. Vidare begärde regeringen riksdagens bemyndigande att annullera det överskott av tilldelat utsläppsutrymme som Sverige förfogar över och som inte behövs för att uppfylla Sveriges åtagande under Kyotoprotokollets första åtagan-

Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod

Den 8 december 2012 i Doha antog parterna till Kyotoprotokollet en ändring av protokollet (Dohaändringen). Ändringen innebär en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet. Perioden inleddes den 1 januari 2013 och avslutas den 31 december 2020. Dohaändringen innebär att bilaga B till Kyotoprotokollet ändras på ett sådant sätt att ytterligare rättsligt bindande begränsningsåtaganden gäller för de parter som förtecknas i den bilagan för den andra åtagandeperioden och att bestämmelserna om genomförandet av dessa begränsningsåtaganden ändras och kompletteras. Dohaändringens text återges i *bilaga 1*.

För Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod har EU, dess medlemsstater och Island angett att de ska begränsa sina årliga växthusgasutsläpp till 80 procent av sina basårutsläpp. De flesta medlemsstater har 1990 som basår men vissa har andra basår.

När Dohaändringen antogs den 8 december 2012 gjorde EU, dess medlemsstater och Island ett gemensamt uttalande om att de avser att gemensamt fullgöra sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. Uttalandet antogs vid ett extra sammanträde med EU:s ministrar vid partsmötet i Doha och godkändes av rådet (miljö) den 17 december 2012.

Europeiska kommissionen lade den 6 november 2013 fram ett förslag till rådets beslut om ingående, på EU:s vägnar, av Dohaändringen, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (KOM[2013] 768 slutlig). Vid rådsrådet (miljö) den 17 december 2014 nåddes en politisk överenskommelse och vid rådsrådet (jordbruk och fiske) den 26 januari 2015 antogs vidare ett principbeslut om ingående av Dohaändringen och gemensamt fullgörande inom ramen för detta. Principbeslutet återges i *bilaga 1*. I denna proposition kallas beslutet principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen. Beslutet kräver Europaparlamentets godkännande och behandlas nu av Europaparlamentet. Först efter Europaparlamentets godkännande kan ett slutligt rådsbeslut om ingående av Dohaändringen fattas.

Kommissionen lade den 27 maj 2014 fram ett förslag till rådsbeslut om ingående, på EU:s vägnar, av avtalet mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Island, å andra sidan, rörande Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av EU:s, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet (KOM[2014]290 slutlig). Vid rådsrådet (miljö) den 17 december 2014 nåddes en politisk överenskommelse om ingående av avtal med Island i denna fråga. Vid rådsrådet (jordbruk och fiske) den 26 januari 2015 antogs vidare ett principbeslut om att avtalet skulle ingås. Avtalet, som i denna proposition kallas Islandsavtalet, återges i *bilaga 2*. Rådets principbeslut kräver Europaparlamentets godkännande och behandlas nu av Europaparlamentet. Först efter Europaparlamentets godkännande kan ett slutligt rådsbeslut om ingående av Islandsavtalet fattas.

3 Kyotoprotokollets första åtagandeperiod

3.1 Det nationella delmålet för 2008–2012

Regeringens bedömning: Det nationella delmålet om utsläpp av växthusgaser för perioden 2008–2012 är nått.

Skälen för regeringens bedömning

Det nationella delmålet om utsläpp av växthusgaser för perioden 2008–2012 innebär att utsläppen av växthusgaser som medelvärde per år under perioden ska vara fyra procent lägre än 1990 års nivå. Utsläppen ska räknas som koldioxidekvivalenter och omfatta de sex växthusgaserna enligt Kyotoprotokollets och FN:s klimatpanels (IPCC:s) definitioner. De växthusgaser som omfattades av Kyotoprotokollet under den första åtagandeperioden är koldioxid, dikväveoxid, metan, fluorkolväten, fluorkarboner och svavelhexafluorid.

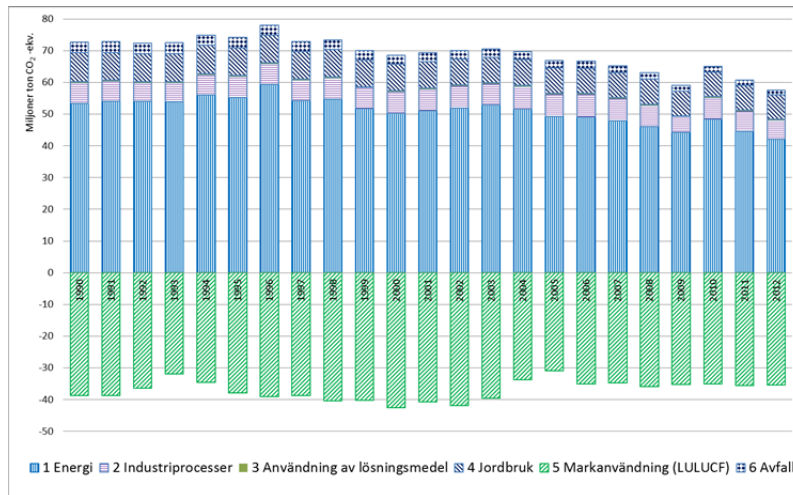
Delmålet ska uppfyllas utan kompensation från flexibla mekanismer, dvs. utan inköp av utsläppsminskningenheter från andra länder och utan att tillgodoräkna kolsänkor. Kolsänkor är upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, LULUCF (Land Use, Land Use Change and Forestry). I denna proposition används fortsättningsvis uttrycket ”skogsbruk och annan markanvändning” i stället för akronymen LULUCF.

Utsläppsutvecklingen 1990–2012

År 2012 var Sveriges samlade utsläpp av växthusgaser 57,6 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Jämfört med 1990 är det en minskning på cirka 21 procent. Bortsett från tillfälligt högre utsläppsnivåer år 2010 visar trenden från 1998 på minskande utsläpp. Utsläppen år 1990 var 72,7 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Utsläppen har därefter som högst varit 78,3 miljoner ton koldioxidekvivalenter år 1996 och som lägst 57,6 miljoner ton koldioxidekvivalenter år 2012 (se diagram 3.1). Variationer mellan enskilda år beror till stor del på temperaturen under uppvärmningssäsongen, på nederbörden och avrinningen i det nordiska kraftsystemet samt på konjunkturläget.

De största utsläppsminskningarna mellan 1990 och 2012 har skett inom sektorerna bostäder och lokaler, jordbruk och avfall. Utsläppen från inrikes transporter ökade från 1990 till mitten av 2000-talet men har minskat de senaste åren. Industrins samlade förbrännings- och processutsläpp har över perioden 1990–2008 legat på ungefär samma nivå men sedan minskat till följd av den ekonomiska lågkonjunkturen. År 2012 var de totala utsläppen lägre än före den finansiella krisen som startade 2008 (se diagram 3.1).

Miljoner ton koldioxidekvivalenter per år



Källa: Naturvårdsverket och Statens energimyndighet, Avräkning av Kyotoprotokollets första åtagandeperiod, Regeringskansliets dnr M2014/2492/KI.

Uppfyllelse av delmålet

I rapporten Avräkning av Kyotoprotokollets första åtagandeperiod redovisar Naturvårdsverket och Statens energimyndighet hur delmålet är uppfyllt. För att klara delmålet skulle Sveriges utsläpp i genomsnitt uppgå till högst 69,8 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år, eller cirka 349 miljoner ton för perioden 2008–2012.

Utsläppen för perioden 2008–2012 var i genomsnitt cirka 61,1 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år. Det betyder att de årliga utsläppen under perioden har minskat i snitt med cirka 16 procent jämfört med 1990 och att målet har nåtts (se tabell 3.1).

Tabell 3.1 Sveriges utsläpp av växthusgaser 2008–2012

Alla värden avser miljoner ton koldioxidekvivalenter per år

Utsläpp 1990	Målnivå medelvärde per år	Utsläpp medelvärde per år	Minskning medelvärde för perioden
72,7	69,8 (-4 % jämfört med 1990)	61,1	11,6 (-16 % jämfört med 1990)

Källa: Naturvårdsverket och Statens energimyndighet, Avräkning av Kyotoprotokollets första åtagandeperiod, Regeringskansliets dnr M2014/2492/KI.

3.2 Fullgörande av Sveriges åtagande under första åtagandeperioden

Regeringens bedömning: Sverige kan fullgöra sitt åtagande under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod genom sina tilldelade utsläppsenheter (AAU) från den initialt tilldelade mängden, utan att tillgodoräkna sig kyotoenheter från ökat upptag i skogsbruk och annan markanvändning eller från flexibla mekanismer.

Regeringen avser att – i enlighet med riksdagens beslut om att överskott av tilldelat utsläppsutrymme som Sverige förfogar över och som inte behövs för att uppfylla Sveriges åtagande under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod ska annulleras – genomföra annulleringen av återstående mängd tilldelade utsläppsenheter (AAU). Eftersom sänkkrediter (RMU) inte behövs för att fullgöra Sveriges åtagande kommer de också att annulleras i samband med avräkningen.

För den del av åtagandet som rör utsläpp som ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter regleras fullgörandet av EU:s regelverk.

Skälen för regeringens bedömning

För att fullgöra sitt åtagande under Kyotoprotokollet ska varje part till protokollet som har ett kvantitativt åtagande överlämna s.k. kyotoenheter, mätt i ton koldioxidekvivalenter, som motsvarar partens utsläpp under hela perioden. Det finns fyra huvudsakliga typer av kyotoenheter: tilldelade utsläppsenheter (AAU), utsläppsminskningenheter (ERU), certifierade utsläppsminskningar (CER) och sänkkrediter (RMU). Förkortningarna förklaras i tabell 3.2.

En part tilldelas vid åtagandeperiodens början ett initialt utsläppsutrymme, en tilldelad mängd som anges i tilldelade utsläppsenheter (AAU). Den tilldelade mängden motsvarar partens kvantitativa åtagande (artikel 3.1 i Kyotoprotokollet).

Efter åtagandeperioden följer tilläggsperioden för uppfyllande av åtagandena (den s.k. true-up perioden) då parternas utsläppsrapportering granskas och verifieras enligt regler under Kyotoprotokollet. När all utsläppsrapportering är godkänd, och parternas utsläpp för perioden därmed är fastställda, har parterna 100 dagar på sig att fullgöra sina åtaganden genom att överlämna motsvarande mängd tilldelade utsläppsenheter (AAU) eller andra kyotoenheter.

Tabell 3.2 De fyra huvudsakliga typerna av kyotoenheter

Förkortning	Engelsk benämning	Svensk benämning
AAU	Assigned Amount Units	Tilldelade utsläppsenheter
CER	Certified Emission Reductions	Certifierade utsläppsminskningar
ERU	Emission Reduction Units	Utsläppsminskningenheter
RMU	Removal Units	Sänkkrediter

En part ska också under åtagandeperioden eller i samband med avräkningen redovisa bokförda utsläppsförändringar från aktiviteterna inom skogsbruk och annan markanvändning (artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet). De utsläppsförändringar som ska redovisas resulterar i en ökning eller minskning av en parts utsläppsutrymme. Ett ökat nettoupptag (eller minskat nettoutsläpp) från de aktiviteter inom markanvändningssektorn som en part tillämpar innebär att sänkkrediter (RMU) kan utfärdas. Dessa läggs sedan till den tilldelade mängden, vilket innebär att partens utsläppsutrymme ökar. För att begränsa risken att parterna tillgodoräknar sig upptagsökningar i aktiviteten ”Skogsbruk” som inte beror på direkta antropogena effekter bokförs dessa inte i sin helhet. Den del som får bokföras från aktiviteten ”Skogsbruk” har för Sverige begränsats till tre procent av landets basårsutsläpp. Kyotoprotokollet med tillhörande beslut reglerar den mängd som maximalt får bokföras för varje part. Om aktiviteterna däremot resulterar i ett minskat nettoupptag (eller ökat nettoutsläpp), måste motsvarande antal tilldelade utsläppsenheter (AAU) i stället annulleras från den tilldelade mängden och partens utsläppsutrymme minskar. Inga sänkkrediter (RMU) kan då utfärdas.

Sänkkrediter (RMU) från bokfört nettoupptag från skogsbruk och annan markanvändning kan enligt protokollets regler inte föras över till nästa åtagandeperiod. Det betyder att sänkkrediter (RMU) antingen måste användas för att uppfylla ett åtagande eller annulleras. Genom att använda enheterna för att uppfylla åtagandet skapas motsvarande mängd överskott av tilldelade utsläppsenheter (AAU).

En part kan även öka sitt utsläppsutrymme genom att använda Kyotoprotokollets flexibla mekanismer, dvs. genom att köpa tilldelade utsläppsenheter (AAU) från andra parter (artikel 17 i Kyotoprotokollet) eller genom att förvärva kyotoenheter från utsläppsminskingsprojekt. Sådana kyotoenheter är certifierade utsläppsminskningar (CER) från CDM-projekt (artikel 12) eller utsläppsminskningensenheter (ERU) från JI-projekt (artikel 6). Projektförkortningarna förklaras i tabell 3.3.

Certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningensenheter (ERU) kan användas för att fullgöra en parts åtagande eller sparas genom överföring till nästa åtagandeperiod. Varje part till Kyotoprotokollet får dock överföra högst 2,5 procent utsläppsminskningensenheter (ERU) och 2,5 procent certifierade utsläppsminskningar (CER) av landets initialt tilldelade mängd för den första åtagandeperioden.

Tabell 3.3 Utsläppsminskingsprojekt

De projektbaserade flexibla mekanismerna

Förkortning	Engelsk benämning	Svensk benämning
CDM	Clean Development Mechanism	Mekanismen för ren utveckling
JI	Joint Implementation	Gemensamt genomförande

Regler om CDM-projekt finns i artikel 12 i Kyotoprotokollet.
Regler om JI-projekt finns i artikel 6 i Kyotoprotokollet.

Sveriges åtagande under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod innebar att Sveriges utsläpp fick öka med fyra procent mellan 2008–2012 jämfört med 1990 års utsläpp. Det innebär att Sverige fick en initialt tilldelad mängd om 375 864 317 tilldelade utsläppsenheter (AAU), dvs. motsvarande 104 procent av 1990 års utsläpp för vart och ett av åren 2008–2012.

Sverige kan enligt protokollets regelverk vidare tillgodoräkna sig ytterligare utsläppsutrymme från ett bokfört nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn under perioden. Sverige får som mest tillgodoräkna sig 2,13 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år under åtagandeperioden, vilket är 3 procent av utsläppen 1990. Det står klart att Sverige kommer att nå det taket och därmed tilldelas cirka 10,6 miljoner sänkkrediter (RMU).

Sverige har genom det statliga programmet för internationella klimatsatser också förvärvat utsläppsminskningenheter från klimatprojekt utomlands inom ramen för de projektbaserade flexibla mekanismerna CDM och JI (se tabell 3.3). Totalt förväntas cirka 10,5 miljoner certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningenheter (ERU) levereras från klimatprojekt med ursprung i Kyotoprotokollets första åtagandeperiod. Sammanlagt betyder det att Sverige har ett samlat utsläppsutrymme motsvarande cirka 397 miljoner ton koldioxidekvivalenter för den första åtagandeperioden.

Fullgörande av åtagandet och förväntad mängd kvarvarande kyotoenheter

Under perioden 2008–2012 uppgick Sveriges utsläpp till totalt cirka 305,5 miljoner ton koldioxidekvivalenter. För att fullgöra sitt åtagande ska Sverige alltså överlämna motsvarande mängd kyotoenheter till FN.

Sverige har enligt Kyotoprotokollets regler rätt att använda alla olika typer av kyotoenheter för att fullgöra sitt åtagande. För den del av åtagandet som rör utsläpp som ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter regleras dock fullgörandet av EU:s regelverk. För att vara i linje med det nationella delmålet och riksdagens beslut (bet. 2014/15: MJU1, rskr. 2014/15:81) bör tilldelade utsläppsenheter (AAU) användas för att fullgöra åtagandet. Det innebär att sänkkrediter (RMU) från skogsbruk och annan markanvändning samt certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningenheter (ERU) från CDM- och JI-projekt inte används för att fullgöra åtagandet utanför EU:s handelsystem. För den del av åtagandet som rör utsläpp inom handelssystemet används de enheter som har överlämnats av verksamhetsutövarna i enlighet med handelsdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG. Dessa utgörs till största delen av tilldelade utsläppsenheter (AAU) men inkluderar även certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningenheter (ERU) som har förvärvats från projekt utomlands och som kan användas för fullgörandet.

Då Sveriges utsläpp under perioden alltså understiger det samlade utsläppsutrymmet kommer det att kvarstå en betydande mängd kyotoen-

heter efter det att de enheter som ska användas för att fullgöra åtagandet har överlämnats till FN.

Vid beräkningen av Sveriges samlade överskott av utsläppsutrymme måste dock de kyotoenheter som ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter räknas bort, då staten inte förfogar över de enheterna. Tilldelade utsläppsenheter (AAU) som har avsatts för den handlande sektorn är direkt kopplade till de EU-utsläppsrätter som ingår i handelssystemet (s.k. EUA) och som har överlåtits till verksamhetsutövarna på utsläppsrättsmarknaden.

Verksamhetsutövarna i handelssystemet förfogar även över ett antal andra kyotoenheter – certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningseenheter (ERU) – i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 1123/2013 av den 8 november 2013 om fastställande av rätten till internationella reduktionsenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG. De enheterna behöver också undantas från beräkningarna.

Sveriges samlade överskott av utsläppsutrymme beräknas för närvarande till motsvarande cirka 76 miljoner ton koldioxidequivaler. Mängden kan komma att förändras något beroende på hur vissa enheter hanteras inom handelssystemet.

Överskott av tilldelade utsläppsenheter annulleras

Riksdagen har beslutat att överskott av tilldelat utsläppsutrymme som Sverige förfogar över och som inte behövs för att uppfylla Sveriges åtagande under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod ska annulleras (bet. 2014/15: MJU1, rskr. 2014/15:81). I enlighet med detta beslut kommer regeringen att genomföra annulleringen av alla återstående tilldelade utsläppsenheter (AAU) när åtagandet mot FN har fullgjorts. För närvarande uppgår överskottet av tilldelade utsläppsenheter (AAU) till cirka 54,7 miljoner ton. Denna volym kan dock ändras i samband med att utsläppsenheter som är relaterade till EU:s utsläppshandelssystem slutligen har hanterats.

Det slutliga överskottet av tilldelade utsläppsenheter (AAU) och samtliga sänkkrediter (RMU) kommer att annulleras i samband med avräkningen. Sänkkrediterna (RMU) förväntas uppgå till 10,6 miljoner ton i samband med avräkningen.

Hantering av kyotoenheter från klimatprojekt utomlands

Kyotoprotokollet och tillhörande beslut innehåller regler och begränsningar för hur kyotoenheter från CDM- och JI-projekt får hanteras om de inte används för att fullgöra åtagandet för den första åtagandeperioden. Efter det att tilläggsperioden för uppfyllandet av åtagandena har avslutats och rapporten om avräkningen har granskats kommer en period på 30 dagar då enheter kan föras över (s.k. carry-over) till den andra åtagandeperioden under Kyotoprotokollet. För Sveriges del innebär reglerna för överföring till nästa period att 9 379 714 certifierade utsläppsminskningar (CER) och 9 379 714 utsläppsminskningseenheter (ERU) får föras över till den andra åtagandeperioden.

En del av utrymmet för överföring av certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningseenheter (ERU) kan dock behöva användas

för att överföra enheter från verksamhetsutövarna i EU:s system för handel med utsläppsrätter. Regler som klargör hur medlemsländerna ska hantera de enheter som härstammar från verksamhetsutövare i handelssystemet diskuteras för närvarande inom EU. Först när detta är klarlagt och vilket utrymme för överföring av enheter som då blir kvar, går det att besluta om hur Sveriges innehav av förvärvade kyotoenheter ska hanteras.

Tabell 3.4 Sveriges kyotoenheter för perioden 2008–2012

Av tabellen framgår det innehav av kyotoenheter för perioden 2008–2012 som Sverige förfogar över. Volymen anges i miljoner ton koldioxidekvivalenter.

	Volym
Tilldelade utsläppsenheter (AAU) varav utsläppsenheter som omfattas av EU:s handelssystem	376 –114
Tilldelade utsläppsenheter (AAU) som inte omfattas av EU:s handelssystem	262
Totala utsläpp under perioden 2008–2012 som inte omfattas av EU:s handelssystem	–207
Överskott av tilldelade utsläppsenheter (AAU)	54,7
Sänkkrediter (RMU) från upptag i skogsbruk och annan markanvändning	10,6
Utsläppsminskningenheter (ERU) från JI-projekt	1,4
Certifierade utsläppsminskningar (CER) från CDM-projekt	9,1
Beräknat samlat överskott av utsläppsutrymme	ca 76
Summa kyotoenheter som annulleras	ca 65

4 EU:s klimatlagstiftning fram till 2020

Vid rådmötet (rättsliga och inrikes frågor) den 6 april 2009 antogs formellt lagstiftningspaketet om klimat och energi i linje med överenskommelsen vid Europeiska rådet den 11–12 december 2008. Det s.k. klimat- och energipaketet syftar till att leva upp till EU:s övergripande åtaganden på energi- och klimatområdet, i synnerhet målet om att till år 2020 minska utsläppen av växthusgaser med 20 procent jämfört med 1990 års nivå.

EU:s gemensamma klimatpolitik utgår från utsläppsnivån år 2005. I Kyotoprotokollet utgår man från utsläppsnivån år 1990, vilket också är det år som EU:s mål fram till 2020 jämförs med. EU:s mål om att minska utsläppen med 20 procent jämfört med 1990 års utsläppsnivå blir i stället en minskning med 14 procent jämfört med 2005 års utsläppsnivå. Den minskning som ska åstadkommas till 2020 fördelas dels mellan medlemsstaterna, dels mellan de verksamheter som ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS). Fördelningen innebär att de utsläpp som omfattas av EU ETS, den s.k. handlande sektorn, till 2020 ska minska

med 21 procent jämfört med 2005 års nivå medan medlemsstaterna ska minska sina utsläpp utanför den handlande sektorn med i genomsnitt 10 procent. Skogsbruk och annan markanvändning ingår inte i klimat- och energipaketet.

Direktivet om handel med utsläppsrätter

EU ETS inrättades genom handelsdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, och omfattar cirka 40 procent av EU:s totala utsläpp av växthusgaser. I klimat- och energipaketet antogs ändringar i handelsdirektivet för perioden 2013–2020 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Genom ändringarna harmoniserades regelverket för systemet ytterligare bl.a. med gemensamma regler på EU-nivå för tilldelning av utsläppsrätter. Ett gemensamt utsläppstak omfattar hela EU ETS. Den mängd utsläppsrätter som utfärdas totalt har beslutats på EU-nivå och minskas årligen i linje med handelsdirektivet.

Ansvarsfördelningsbeslutet för den icke-handlande sektorn

I EU:s ansvarsfördelningsbeslut, dvs. Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, fördelas den del av EU:s samlade utsläppsminskning som ska åstadkommas av medlemsstaterna genom att ett utsläppsmål fastställs för varje medlemsstat för de utsläpp som inte omfattas av EU ETS, den s.k. icke-handlande sektorn. Utsläppsnivåerna fastställdes och anpassades genom kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG respektive kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU av den 31 oktober 2013 om anpassning av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG. Sveriges åtagande enligt ansvarsfördelningsbeslutet innebär att utsläppen i den icke-handlande sektorn ska minska med 17 procent mellan 2005 och 2020.

5 Sveriges tillträde till Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod

Kyotoprotokollets parter kom den 8 december 2012 i Doha överens om Dohaändringen genom vilken en andra åtagandeperiod för protokollet infördes. EU och dess medlemsstater godtog Dohaändringen som en del av ett paket varigenom parterna i klimatkonventionen enades om att före ut-

gången av 2015 anta ett protokoll, ett annat rättsligt instrument eller ett överenskommet utfall med rättslig verkan under klimatkonventionen som ska tillämpas på alla parter och träda i kraft och genomföras från 2020. Förhandlingar om detta rättsligt bindande instrument pågår inom den s.k. ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser och ska beslutas vid klimatkonventionens partsmöte i Paris i december 2015. Tillträdet till den andra åtagandeperioden är därför en del av ett paket för att nå en global klimatöverenskommelse. Att EU och dess medlemsstater skyndsamt deponerar sina godtagandeinstrument är viktigt för att skapa förtroende hos utvecklingsländerna och visa att EU och dess medlemsstater står bakom sina åtaganden.

När det gäller krav på utsläpps begränsningar är Sveriges åtagande enligt EU:s ansvarsfördelningsbeslut att utsläppen i den icke-handlande sektorn ska minska med 17 procent mellan 2005 och 2020. År 2013 var utsläppen i den icke-handlande sektorn i Sverige redan lägre än så. Det etappmål som riksdagen har antagit för miljö kvalitetsmålet *Begränsad klimatpåverkan* är betydligt skarpare.

Dohaändringen måste godtas av parterna i Kyotoprotokollet och för de parter som godtagit ändringen träder den i kraft den nittionde dagen efter den dag då minst tre fjärdedelar har överlämnat sina godtagandeinstrument till depositarien för FN, vilket motsvarar 144 av 192 parter. I februari 2015 hade 25 parter lämnat in sina godtagandeinstrument. Bland dessa är det endast Norge, Lichtenstein och Monaco som har ett begränsningsåtagande under den andra åtagandeperioden, de övriga parterna är utvecklingsländer utan begränsningsåtaganden.

EU har genom rådsslutsatser, senast den 28 oktober 2014, uttryckt ett starkt engagemang för att Dohaändringen ska godkännas. Såväl varje medlemsstat som EU måste godkänna Dohaändringen för att den ska bli rättsligt bindande för var och en av dem. Medlemsstaterna ska enligt principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina godtagandeinstrument samtidigt som EU och i möjligaste mån under det tredje kvartalet 2015.

För att det gemensamma fullgörandet av EU, dess medlemsstater och Island ska kunna genomföras under den andra åtagandeperioden krävs även att ett avtal om Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet ingås. Kommissionen har på uppdrag av unionen och medlemsstaterna förhandlat fram ett sådant avtal (Islandsavtalet). Avtalet ska ratificeras av EU såväl som medlemsstaterna och träder i kraft den nittionde dagen efter den dag då alla parter har deponerat sina ratifikationsinstrument hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd. Detta ska ske antingen före eller samtidigt med deponeringen av godtagandeinstrumenten avseende Dohaändringen hos FN:s generalsekreterare.

5.1 Dohaändringens innehåll

Dohaändringen innebär att Kyotoprotokollets bilaga B ändras så att ytterligare rättsligt bindande begränsningsåtaganden för den andra åtagandeperioden föreskrivs för de parter som förtecknas i den bilagan för den andra åtagandeperioden, och att bestämmelserna om genomförandet av

parternas åtaganden under den andra åtagandeperioden ändras och kompletteras. De flesta av dessa ändringar möjliggör genomförandet av de nya begränsningsåtagandena. Det huvudsakliga innehållet i Dohaändringen beskrivs i det följande.

Begränsningsåtaganden för den andra åtagandeperioden

Genom Dohaändringen ändras den tredje kolumnen i Kyotoprotokollets bilaga B. Där fastställs de rättsligt bindande begränsningsåtagandena för den andra åtagandeperioden i form av kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp för hela ekonomin. Målet om 80 procent för EU och dess medlemsstater i bilaga B åtföljs av en fotnot som anger att dessa åtaganden grundas på förutsättningen att de kommer att uppfyllas gemensamt av EU och dess medlemsstater. Målet om 80 procent för Island åtföljs på samma sätt av en fotnot som anger att Island kommer att uppfylla sitt mål tillsammans med EU och dess medlemsstater.

I Dohaändringen återspeglas även EU:s och dess medlemsstaters erbjudande att, som en del av en global och övergripande överenskommelse för perioden efter 2012, minska utsläppen med 30 procent fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer gör jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar alltefter ansvar och förmåga. Detta erbjudande återspeglas i Dohaändringen men utgör inte ett rättsligt bindande åtagande.

Kvävetrifluorid omfattas

Förteckningen över de växthusgaser som omfattas av Kyotoprotokollet och som finns i dess bilaga A utökas genom tillägg av gasen kvävetrifluorid (NF₃). Kvävetrifluorid är en kraftig växthusgas. Sverige har inga kända utsläpp av kvävetrifluorid.

Förenklat förfarande för att höja ambitionsnivån under en åtagandeperiod

Genom Dohaändringen föreskrivs i artikel 3.1b och 3.1c ett förenklat förfarande för en part att justera sitt begränsningsåtagande i syfte att höja sin ambitionsnivå under en åtagandeperiod. Tidigare skulle en sådan justering behandlas som en ändring av Kyotoprotokollets bilaga B vilket enligt artiklarna 20 och 21 i princip kräver konsensus bland alla parter för att den ska antas och att den sedan måste godkännas av tre fjärdedelar av parterna för att träda i kraft. Dohaändringen leder till att förfarandet för en högre ambitionsnivå har förenklats avsevärt. En höjning av ambitionsnivån som föreslås av en part i bilaga B avseende partens eget begränsningsåtagande anses antagen såvida inte minst tre fjärdedelar av parterna motsätter sig detta. Dessutom krävs det inte längre något godkännandeförfarande för att justeringen ska träda i kraft utan så sker den 1 januari året efter. För svensk del skulle en sådan justering kunna kräva godkännande av riksdagen innan den ingås. Frågan om huruvida riksdagens godkännande krävs kommer att avgöras från fall till fall.

I Dohaändringen infördes en ny artikel 3.7b som syftar till att förhindra att de genomsnittliga årliga utsläppen för en part under den andra åtagandeperioden överstiger partens genomsnittliga utsläpp för åren 2008–2010. Enligt artikeln annulleras en parts tilldelade utsläppsenheter automatiskt om och i den mån som den tilldelade mängden för den andra åtagandeperioden överstiger partens genomsnittliga utsläpp under de första tre åren av den föregående åtagandeperioden, multiplicerat med åtta (antalet år i den andra åtagandeperioden).

Justering av tilldelad mängd på grund av markanvändning och skogsbruk

Enligt Dohaändringen (artikel 3.7a) ska parter där förändring av markanvändning och skogsbruk utgjorde en nettokälla år 1990 justera sin tilldelade mängd. Denna bestämmelse fanns under den första åtagandeperioden och har införts även för den andra åtagandeperioden i syfte att fortsatt kunna hantera vissa parters specifika markanvändnings- och skogssituation. Sverige hade nettoupptag år 1990 och omfattas inte av denna artikel.

Enheter från marknadsbaserade mekanismer

Dohaändringen (artikel 3.12a) innebär att alla enheter som genereras från marknadsbaserade mekanismer som inrättas genom konventionen eller dess instrument kan användas av parter för att nå sina åtaganden i den andra åtagandeperioden. Denna möjlighet infördes så att parterna i Kyoto-protokollet också, utöver de flexibla mekanismer som inrättats genom Kyoto-protokollet, dvs. CDM och JI, ska få använda utsläppsminskningseenheter från andra marknadsbaserade mekanismer under klimatkonventionen. Under klimatkonventionen har s.k. nya marknadsmekanismer (New Market Mechanisms) etablerats men närmare regelverk har ännu inte beslutats. I dagsläget finns alltså inga sådana mekanismer att tillgå.

5.2 Gemensamt fullgörande

Enligt artikel 4 i Kyoto-protokollet kan parterna ingå en överenskommelse om att fullgöra sina åtaganden gemensamt. Överenskommelsen ska ange varje parts utsläppsnivå. EU och de femton länder som var medlemsstater när Kyoto-protokollet undertecknades 1997 valde att göra detta den första åtagandeperioden (2008–2012). EU och dess medlemsstater avser att uppfylla sina utsläppsmål gemensamt även under Kyoto-protokollets andra åtagandeperiod. Vidare avser EU och dess medlemsstater att under andra åtagandeperioden uppfylla sina åtaganden gemensamt med Island.

I bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen fastställs villkoren för EU:s, dess medlemsstaters och Islands gemensamma fullgörande av sina åtaganden. Villkoren innebär i huvudsak följande.

Till skillnad från den första åtagandeperioden anges för den andra åtagandeperioden en EU-gemensam utsläppsnivå för utsläpp från de sektorer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS), medan det för varje medlemsstat och Island anges en utsläppsnivå för utsläpp från de sektorer som inte omfattas av EU ETS. Till följd av detta kommer inte bara medlemsstaterna och Island, utan också EU, att förfoga över tilldelade utsläppsenheter (AAU) som motsvarar de angivna utsläppsnivåerna. Anledningen är att utsläppen i EU ETS nu omfattas av ett gemensamt tak och att det för denna del av utsläppen saknas en gångbar metod att fördela utsläppsutrymmet mellan medlemsstaterna.

Innebörden av överenskommelsen om fördelning av utsläppsnivåer kan exemplifieras enligt följande. Under den första åtagandeperioden hade de 15 stater som var medlemsstater i EU när Kyotoprotokollet ratificerades ett gemensamt mål om att minska utsläppen med åtta procent jämfört med 1990. I den EU-interna bördefördelningen hade Sverige ett åtagande som innebar att utsläppen kunde öka med högst fyra procent jämfört med 1990. Om EU som helhet inte skulle ha klarat att uppfylla sitt åtagande skulle Sverige i första hand hållas ansvarigt för dessa fyra procent. Enligt fördelningen för den andra åtagandeperioden skulle Sverige – om EU, medlemsstaterna och Island inte skulle klara att uppfylla det gemensamma åtagandet – i första hand hållas ansvarigt för det antal ton (315 554 578 ton) som anges i tabell 1 i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen. Enligt artikel 4.6 i Kyotoprotokollet ska dock varje medlemsstat ansvara för sitt åtagande tillsammans med EU, vilket innebär att EU fortsatt har en roll i att se till att medlemsstaterna uppfyller sina åtaganden. EU:s roll och ansvar i en sådan situation ska följa ansvarsfördelningen mellan EU och dess medlemsstater enligt den förklaring som gavs in enligt artikel 24 när EU ratificerade Kyotoprotokollet och som nu ska uppdateras i enlighet med bilaga II till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen. Följaktligen, och i överensstämmelse med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, är medlemsstaterna individuellt och kollektivt skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av åtgärder som vidtas av unionens institutioner för att underlätta uppnåendet av detta åtagande, och att avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet.

Det gemensamma åtagandet har tryggats, och kommer fortsatt att tryggas, genom bindande EU-rätt.

Den gemensamt tilldelade mängden

Den gemensamt tilldelade mängden, AA (assigned amount), för EU, dess medlemsstater och Island fastställs efter det att kommissionen har överlämnat relevanta rapporter till klimatkonventionens sekretariat i april 2015. En tilldelad mängd anger det initiala utsläppsutrymme som ges en part under åtagandeperioden och definieras i Kyotoprotokollets artikel 3.1.

Utsläppsnivån för EU fastställs som skillnaden mellan den gemensamt tilldelade mängden och medlemsstaternas och Islands sammanlagda utsläppsnivåer. EU:s utsläppsnivå omfattar de utsläpp som ingår i den handlande sektorn och omfattas av Kyotoprotokollet.

Medlemsstaternas och Islands utsläppsnivåer

Medlemsstaternas och Islands utsläppsnivåer motsvarar summan av ländernas mängder enligt tabell 1 i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen samt de mängder som resulterar av tillämpningen av artikel 3.7a som rör skogsbruk och annan markanvändning. Utsläppsnivåerna i tabellen motsvarar de nivåer som fastställdes och anpassades genom kommissionens beslut 2013/162/EU och genomförandebeslut 2013/634/EU och bygger på EU:s ansvarsfördelningsbeslut 406/2009/EG. Utsläppsnivån anges i form av absoluta belopp (ton koldioxidkvalenter) eftersom det är svårt att ange andelen utsläpp i den icke-handlande sektorn under basåret 1990.

Medlemsstaternas och Islands utsläppsnivåer omfattar den icke-handlande sektorn som regleras av EU:s ansvarsfördelningsbeslut 406/2009/EG. Därutöver omfattas utsläpp och upptag av sänkor som härrör från direkt antropogen verksamhet inom skogsbruk och annan markanvändning i den omfattning som följer av artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet samt utsläpp av kvävetrifluorid.

Skogsbruk och annan markanvändning ingår fortsatt i andra åtagandeperioden genom tillämpning av artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet. Reglerna för hur utsläppsförändringar inom skogsbruk och annan markanvändning ska inkluderas och bokföras har dock utvecklats jämfört med den första åtagandeperioden. EU-lagstiftning om hur denna sektor ska rapporteras i linje med kraven under Kyotoprotokollet finns i Europaparlamentets och rådets beslut nr 529/2013/EU av den 21 maj 2013 om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och om information beträffande åtgärder som rör dessa verksamheter.

Kvävetrifluorid, som alltså är en nytillkommen växthusgas i den andra åtagandeperioden, regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006.

Beräkningar för att korrigera tilldelad mängd görs gemensamt

I samband med uttalandet i Doha om att EU, dess medlemsstater och Island har för avsikt att uppfylla sina åtaganden under den andra åtagandeperioden gemensamt framfördes också att dessa parter kommer att tillämpa artikel 3.7b gemensamt. Innebörden av detta är att det är de sammanlagda genomsnittliga årliga utsläppen i medlemsstaterna och Island som ska jämföras med den gemensamt tilldelade mängden för EU, dess medlemsstater och Island. Enligt nuvarande beräkningar kommer detta inte att leda till någon annullering av tilldelad mängd.

De tilldelade utsläppsenheter (AAU) som finns tillgängliga i unionsregistret vid slutet av andra åtagandeperioden, det s.k. unionsöverskottet, ska återföras till medlemsstaternas register så att ett sådant överskott som inte behövs för uppfyllande av EU:s åtagandende inte kvarstår i EU:s förvaltning. Formerna för återföringen regleras enligt artikel 4 i principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen.

Återföring till medlemsstaterna ska ske med undantag för de enheter som eventuellt behövs för att uppfylla artikel 10.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG. Enligt artikel 10.7 får kommissionen, beroende på tillgången på enheter vid slutet av den andra åtagandeperioden, besluta om åtgärder för att ta itu med situationer där en medlemsstat missgynnas allvarligt med anledning av en särskild och exceptionell situation, inbegripet inkonsekvenser i redovisningsförfarandet när genomförandet av EU-lagstiftningen anpassas till Kyotoprotokollets bestämmelser.

Återföringen av unionsöverskottet till medlemsstaterna regleras vidare enligt följande: (1) En sjättedel av unionsöverskottet återförs till medlemsstater som minskat sina sammanlagda genomsnittliga årliga utsläpp med mer än 20 procent i förhållande till sitt individuella basår eller sin individuella basperiod enligt Kyotoprotokollet i slutet av den andra åtagandeperioden. Återföringen sker i proportion till hur mycket medlemsstaterna har överträffat målen i ton. (2) En tredjedel av unionsöverskottet återförs till medlemsstater som fått en överföring enligt 1 och som har en BNP per capita som understiger 60 procent av unionsgenomsnittet. Återföringen sker i proportion till hur mycket medlemsstaterna överträffat målen i ton. (3) En tredjedel av unionsöverskottet återförs till alla medlemsstater i proportion till deras totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen. (4) En sjättedel av unionsöverskottet återförs till medlemsstater som har en BNP per capita som understiger 90 procent av unionsgenomsnittet i proportion till sina totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen.

Ambitionshöjning

I överenskommelsen mellan EU, dess medlemsstater och Island tydliggörs att en formell höjning av ambitionsnivån i enlighet med artikel 3.1b och 3.1c ska göras gemensamt. Däremot står det varje stat fritt att höja sin ambitionsnivå genom att överföra tilldelade utsläppsenheter, utsläppsminskningseenheter eller certifierade utsläppsminskningseenheter till ett annulleringskonto i sitt register.

5.3 Sverige bör tillträda Dohaändringen

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner Dohaändringen.
--

Skälen för regeringens förslag: Klimatfrågan är vår tids ödesfråga. Om temperaturen fortsätter att stiga i den takt som forskarna ser och förutspår, kommer det att leda till mycket allvarliga konsekvenser för livet på jorden. Det krävs ett sammanhållet globalt och nationellt politiskt arbete för att säkra en god miljö även i framtiden. Internationellt klimatsamarbete är avgörande för möjligheterna att nå miljökvalitetsmålet *Begränsad klimatpåverkan* och det inom FN fastställda målet att hålla den globala temperaturökningen under två grader Celsius jämfört med förindustriell nivå. Regeringen anser att EU:s och dess medlemsstaters begränsningsåtaganden om 20 procent mellan 1990 och 2020 är en för låg ambition. Projektioner visar att EU och dess medlemsstater troligen kommer att överträffa sin målsättning till 2020 med en betydande marginal. Regeringen anser att en ambitionsnivå motsvarande 30 procents minskning av utsläppen till 2020 avspeglar EU:s och dess medlemsstaters ansvar och förmåga och anser därför att de borde ha höjt ambitionen för sina åtaganden för perioden fram till 2020. De globala utsläppen måste minska ytterligare före 2020 för att vara i linje med en utsläppsbana som kan stabilisera den globala medeltemperaturökningen till under två grader Celsius jämfört med förindustriell nivå. Detta innebär att den globala ambitionen för utsläppsminskningar måste öka väsentligt.

Sverige har ratificerat FN:s klimatkonvention och dess Kyotoprotokoll. Genom att godkänna Dohaändringen möjliggör Sverige ikraftträdandet av en andra åtagandeperiod under Kyotoprotokollet. Regeringen anser att de beslut om en andra åtagandeperiod som fattades vid klimatkonventionens och Kyotoprotokollets partsmöten i Durban 2011 och i Doha 2012 var avgörande för att få till förhandlingar om en ny global, rättsligt bindande klimatöverenskommelse under den s.k. ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser.

Alltså är det viktigt att EU och dess medlemsstater skyndsamt ratificerar Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod för att visa att de står bakom sina åtaganden och skapa förtroende hos utvecklingsländerna. Detta är av särskild vikt inför den stundande partskonferensen för klimatkonventionen som hålls i Paris i december 2015 där den nya klimatöverenskommelsen ska antas. Efter att riksdagen godkänt Dohaändringen kommer Sverige att kunna bidra positivt till EU:s mål om ratifikation före partskonferensen i Paris och det interna arbetet inom EU.

Riksdagens godkännande bör gälla under förutsättning att slutligt beslut har fattats inom EU om hur EU, dess medlemsstater och Island ska fullgöra sina gemensamma utsläppsminskningsåtaganden (för Sverige 315 554 578 ton) i enlighet med tabell 1 i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen.

Det gemensamma fullgörandet bygger på befintlig EU-lagstiftning. Att en gemensam utsläppsnivå anges för utsläpp från de sektorer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) medan utsläppsnivåer anges för varje medlemsstat för utsläpp från de sektorer som

inte omfattas av EU ETS är helt i linje med EU:s klimat- och energipaket från 2009. Prop. 2014/15:81

Växthusgasen kvävetrifluorid tillkommer i den andra åtagandeperioden och finns inte med i klimat- och energipaketet. Det finns dock inga kända utsläpp av kvävetrifluorid i Sverige.

Sektorn skogsbruk och annan markanvändning ingår fortsatt i andra åtagandeperioden. Reglerna för hur utsläppsförändringar inom denna sektor ska inkluderas och bokföras har dock utvecklats jämfört med den första åtagandeperioden. Sektorn regleras inte i klimat- och energipaketet. Den senaste prognosen för Sverige är att Sverige fortsatt kommer att ha ett betydande nettoupptag i denna sektor och förväntas komma att bokföra en marginell ökning av nettoupptaget under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

5.4 Sverige bör tillträda Islandsavtalet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner Islandsavtalet.

Skälen för regeringens förslag: EU, dess medlemsstater och Island avser att gemensamt fullgöra sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. För att så ska kunna ske krävs att villkoren för Islands deltagande i detta fullgörande regleras samt att Island bidrar till fullgörandet av unionens rapporteringsskyldighet, vilket är syftet med Islandsavtalet. Genom att godkänna Islandsavtalet möjliggör Sverige att EU, dess medlemsstater och Island ingår Dohaändringen och gemensamt fullgör sina åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Riksdagens godkännande bör gälla under förutsättning att slutligt beslut har fattats inom EU om hur EU, dess medlemsstater och Island ska fullgöra sina gemensamma utsläppsminskningståtaganden i enlighet med tabell 1 i bilaga I (för Sverige 315 554 578 ton koldioxidekvivalenter) till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen.

De villkor som gäller för det gemensamma fullgörandet anges i bilaga I till principbeslutet om EU:s ingående av Dohaändringen (se avsnitt 5.2). Dessa villkor anges även i bilaga 2 till Islandsavtalet.

För att säkerställa att Islands skyldigheter för det gemensamma fullgörandet fastställs och tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, med lika behandling av Island och medlemsstaterna, har utsläppsnivån för Island bestämts på ett sätt som är förenligt såväl med de kvantifierade åtagandena om utsläppsminskning enligt den tredje kolumnen i Kyotoprotokollets bilaga B, ändrat genom Dohaändringen, som med unionslagstiftningen, inklusive 2009 års klimat- och energipaket och de principer och kriterier som målen för den lagstiftningen bygger på.

Förutom att fastställa Islands utsläppsnivå innehåller Islandsavtalet bestämmelser som syftar till att möjliggöra ett effektivt genomförande av Islands deltagande, inklusive Islands bidrag till fullgörandet av unionens rapporteringsskyldighet för den andra åtagandeperioden.

I artikel 4 anges därför att relevant unionslagstiftning, som anges i bilaga 1, ska vara bindande och göras tillämplig på Island.

I artikel 5 åläggs Island vidare att senast den 15 april 2015 lämna sin rapport till klimatkonventionens sekretariat för att underlätta beräkningen av sin tilldelade mängd.

Genom artikel 6 inrättas en kommitté för gemensamt fullgörande, bestående av företrädare för parterna, dvs. EU, dess medlemsstater och Island. Denna kommitté ska säkerställa att avtalet genomförs och fatta beslut om ändring av bilaga 1 eller ytterligare tekniska aspekter för tillämpningen på Island av de rättsakter som förtecknas i bilaga 1, samt samordna utbyte av synpunkter och information i samband med genomförandet av villkoren för det gemensamma fullgörandet.

Enligt artikel 8 ska avtalet gälla fram till utgången av tilläggsperioden för uppfyllandet av åtagandena under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, eller till dess att man för samtliga parter har löst alla eventuella frågor rörande genomförandet enligt Kyotoprotokollet för den aktuella åtagandeperioden eller det gemensamma fullgörandet, beroende på vilket som inträffar senare. Avtalet kan inte sägas upp tidigare. Vidare reglerar artikel 8 vad som händer vid avtalsbrott från Islands sida.

5.5 Lagstiftningsbehov

Regeringens bedömning: Varken Dohaändringen eller Islandsavtalet kräver lagändringar.

Skälen för regeringens bedömning: Dohaändringen innebär att EU, dess medlemsstater och Island åtar sig att begränsa sina genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp för åren 2013–2020 till 80 procent av basårsutsläppen. Åtagandet grundar sig på utsläppsminskningens målen i det klimat- och energipaket som antogs 2009. Medlemsstaternas utsläppsnivåer motsvarar summan av de årliga utsläppstilldelningarna för 2013–2020 enligt EU:s ansvarsfördelningsbeslut. Denna mängd fastställdes enligt bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU.

Den EU-lagstiftning som krävs för att nå målet på 80 procent har redan trätt i kraft. I Sverige genomförs klimat- och energipaketet med bl.a. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter och förordningen (2004:1205) om handel med utsläppsrätter.

Eftersom den fördelning av utsläppsnivåer som överenskommit mellan EU, dess medlemsstater och Island följer nuvarande EU-lagstiftning och då övriga åtaganden som följer av Dohaändringen inte innebär några uppgifter som behöver regleras i lag påverkas inte svensk lagstiftning.

5.6 Konsekvensanalys

Analysen behandlar konsekvenser av Sveriges genomförande av de begränsningsåtaganden som Sverige ingår genom Dohaändringen.

Sverige genomför redan EU:s klimat- och energipaket. Utsläpp av kvävetrifluorid och upptag av växthusgaser i skog och markanvändning ingår inte i klimat- och energipaketet. Däremot ingår delar av dessa utsläpp och upptag i Sveriges åtagande under den andra åtagandeperioden.

Inga kända utsläpp finns av kvävetrifluorid i Sverige. Rörande skogsbruk och annan markanvändning pekar senaste tillgängliga prognoser på att Sverige fortsatt kommer att ha ett betydande nettoupptag i denna sektor och förväntas komma att bokföra en marginell ökning av nettoupptaget under den andra åtagandeperioden. Prop. 2014/15:81

Därmed kommer Sveriges ingående av Dohaändringen och Islandsavtalet inte att medföra några ytterligare konsekvenser för Sverige jämfört med det som följer av klimat- och energipaketet och det etappmål som riksdagen har antagit.

Principbeslut om EU:s ingående av Dohaändringen, inklusive Dohaändringens text

RÅDETS BESLUT nr .../2014/EU

av den

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 andra stycket a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande¹, och

av följande skäl:

(1) Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog parterna i Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *Kyotoprotokollet*) Dohaändringen, varigenom en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet infördes för perioden som inleddes den 1 januari 2013 och avslutas den 31 december 2020 (nedan kallad *Dohaändringen*). Dohaändringen innebär att bilaga B till Kyotoprotokollet ändras på ett sådant sätt att ytterligare rättsligt bindande begränsningsåtaganden föreskrivs för de parter som förtecknas i den bilagan för den andra åtagandeperioden, och att bestämmelserna om genomförandet av parternas begränsningsåtaganden under den andra åtagandeperioden ändras och kompletteras.

(2) Unionen och dess medlemsstater godtog Dohaändringen som en del av ett paket varigenom parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*) enades om att före utgången av 2015 anta ett protokoll, ett annat rättsligt instrument eller ett överenskommet utfall med rättslig verkan enligt konventionen som ska tillämpas på alla parter och bör träda i kraft och genomföras från 2020. Förhandlingar om detta rättsligt bindande instrument pågår inom ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser.

¹ EUT L ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

(3) Dohaändringen måste godtas av parterna i Kyotoprotokollet, och för de parter som har godtagit ändringen träder den i kraft den nionde dagen efter den dag då konventionens depositarie har mottagit ett godtagandeinstrument från minst tre fjärdedelar av parterna i Kyotoprotokollet. Totalt 144 godtagandeinstrument krävs för att Dohaändringen ska träda i kraft.

(4) Rådet enades i sina slutsatser av den 9 mars 2012 om att föreslå ett gemensamt kvantifierat åtagande om en utsläppsminskning på 20 % för unionen och dess medlemsstater för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Det åtagandet fastställdes på grundval av de samlade tillåtna utsläppen av växthusgaser under perioden 2013–2020 enligt klimat- och energipaketet².

(5) Rådet enades vidare i linje med denna metod om att enskilda medlemsstaters skyldigheter att minska utsläppen inte kommer att överskrida deras skyldighet enligt unionslagstiftningen, och att åtagandet kommer att grundas på summan av medlemsstaternas basårsutsläpp i enlighet med Kyotoprotokollet. Vid klimatkonferensen i Doha godkände unionen och dess medlemsstater i enlighet med detta ett kvantifierat åtagande om utsläppsminskning som begränsar deras genomsnittliga årliga utsläpp av växthusgaser under den andra åtagandeperioden till 80 % av summan av deras basårsutsläpp. Detta återspeglas i Dohaändringen.

(6) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 har unionen och dess medlemsstater också erbjudit sig att, som en del av en global och övergripande överenskommelse för perioden efter 2012, minska utsläppen med 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer gör jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar alltefter ansvar och förmåga. Detta erbjudande återspeglas även i Dohaändringen.

(7) Målen för unionen och dess medlemsstater förtecknas i Dohaändringen i en fotnot, där det anges att dessa mål bygger på förutsättningen att de kommer att uppfyllas gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater, i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. När Dohaändringen antogs gjorde unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island även ett gemensamt uttalande där man uttryckte sin avsikt att gemensamt fullgöra sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. Detta uttalande återspeglas i rapporten från konferensen och upprepades i rådets slutsatser av den 17 december 2012.

(8) Beslutet att gemensamt fullgöra sina åtaganden i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet innebär att unionen och dess medlemsstater enligt

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

punkt 6 i den artikeln och artikel 24.2 i Kyotoprotokollet är gemensamt ansvariga för att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om minskning av utsläpp enligt artikel 3.1a i Kyotoprotokollet. Följaktligen, och i överensstämmelse med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, är medlemsstaterna individuellt och kollektivt skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av åtgärder som vidtas av unionens institutioner, för att underlätta uppnåendet av detta åtagande och att avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av detta åtagande.

(9) I samma uttalande framförde unionen, dess medlemsstater samt Kroatien och Island också, i linje med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet, enligt vilken parterna får fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet gemensamt, att artikel 3.7b i Kyotoprotokollet kommer att tillämpas på den gemensamma tilldelade mängden i enlighet med överenskommelsen om gemensamt fullgörande mellan unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island, och inte på medlemsstaterna, Kroatien eller Island var för sig. Rådet välkomnade vid sitt möte den 15 december 2009 en begäran från Island om att fullgöra sina åtaganden under en andra åtagandeperiod gemensamt med unionen och dess medlemsstater, och uppmanade kommissionen att lägga fram en rekommendation för att inleda nödvändiga förhandlingar om ett avtal med Island som ligger i linje med de principer och kriterier som fastställs i unionens klimat- och energipaket. Villkoren för deltagandet fastställs genom avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan och Island, å andra sidan, rörande Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *avtalet med Island*)*.

(10) Enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet ska parter som träffat överenskommelse om att gemensamt fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet i den relevanta överenskommelsen om gemensamt fullgörande ange den utsläppsnivå som tilldelats var och en av parterna. Enligt Kyotoprotokollet ska de parter som träffat en överenskommelse om gemensamt fullgörande anmäla bestämmelserna i den överenskommelsen till konventionens sekretariat den dag som de deponerar sina ratifikations- eller godkännandeinstrument.

(11) Enligt konventionen och Kyotoprotokollet är det medlemsstaterna som har det primära ansvaret för sina utsläpp. För att underlätta redovisning och efterlevnad under den andra åtagandeperioden är de beslutna att anförtro unionen förvaltningen av en del av sina tilldelade utsläppsenheter genom att skapa en tilldelad mängd för unionen.

(12) I linje med gällande unionslagstiftning omfattar den utsläppsnivå som tilldelats unionen utsläpp av växthusgaser i enlighet med Euro-

* EUT: Vänligen inför EUT-hänvisning för st 10941/14.

(13) Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer omfattar utsläppen av växthusgaser från källor och upptag i sänkor på deras territorier, om dessa källor och sänkor inte omfattas av direktiv 2003/87/EG, men omfattas av Kyotoprotokollet. Detta inbegriper alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som härrör från direkt antropogen verksamhet inom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) enligt artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet, som redovisas av de respektive medlemsstaterna och Island, liksom alla utsläpp av kvävetrifluorid (NF₃).

(14) Alla nettoutsläpp från LULUCF och NF₃ i en medlemsstat kan kompenseras genom den medlemsstatens överprestation i andra sektorer som inte täcks av unionens utsläppshandelssystem eller genom användning av Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. En medlemsstat kan även utnyttja överskottet av utsläppsrätter som flyttats över från den första åtagandeperioden och som finns i dess reserv för överskott från föregående period för att täcka utsläpp från LULUCF och NF₃, i den mån som dess utsläpp överstiger dess tilldelade mängd. Om det skulle visa sig att en medlemsstat alltför ofta ställs inför betydande oförutsedda nettoutsläpp från LULUCF och NF₃, trots kraftfulla insatser för att begränsa dem, bör kommissionen överväga ytterligare alternativ för att bistå denna medlemsstat.

(15) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 och unionens och dess medlemsstaters erbjudande att åta sig ett mål på 80 % under den andra åtagandeperioden motsvarar medlemsstaternas utsläppsnivåer summan av de årliga utsläppstilldelningarna för perioden 2013–2020 enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG⁴. Denna mängd, som baseras på global uppvärmningspotential i den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, fastställdes enligt bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU⁵ och anpassades genom kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU⁶. Islands utsläppsnivå fastställdes i avtalet med Island.

(16) I linje med skäl 11 bör tilldelade utsläppsenheter tillgängliga i unionsregistret vid slutet av den andra åtagandeperioden återföras till

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

⁵ Kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG (EUT L 90, 28.3.2013, s. 106).

⁶ Kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU av den 31 oktober 2013 om anpassning av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG (EUT L 292, 1.11.2013, s. 19).

medlemsstaternas register efter det att unionen har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁷ och utan att det påverkar artikel 10.7 i den förordningen. Fördelning av återförda tilldelade utsläppsenheter är en lösning som tillämpas i de exceptionella omständigheterna vid ratificeringen av Doha-ändringen och är inte tillämplig på och föregriper inte fördelningen av insatser mellan medlemsstater i andra sammanhang, varken på internationell nivå eller unionsnivå.

(17) Medlemsstaterna är enligt förordning (EU) nr 525/2013 skyldiga att rapportera faktisk eller uppskattad fördelning av de verifierade utsläpp som rapporteras av anläggningar och verksamhetsutövare enligt direktiv 2003/87/EG till källkategorierna i den nationella växthusgasinventeringen, när så är möjligt, och förhållandet mellan de verifierade utsläppen och de totala rapporterade utsläppen av växthusgaser i dessa källkategorier. Medlemsstaterna kan därmed rapportera separat om de utsläpp som omfattas av deras egna utsläppsnivåer. I avsnittet om unionens tilldelade mängd i unionens rapport bör det anges vilken mängd utsläpp av unionens tilldelade mängd som skett i varje medlemsstat.

(18) Partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte har beslutat att varje part med ett åtagande som anges för den andra åtagandeperioden senast den 15 april 2015 till konventionens sekretariat bör lämna en rapport för att underlätta beräkningen av dess tilldelade mängd. Kommissionen bör utarbeta en rapport för att underlätta beräkningen av unionens tilldelade mängd och en rapport för att underlätta beräkningen av unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamt tilldelade mängd. Kommissionen, medlemsstaterna och Island bör lämna in sina rapporter senast den 15 april 2015, vilka kommer att avgöra deras tilldelade mängder, motsvarande deras utsläppsnivåer enligt bilaga I till detta beslut.

(19) För att betona unionens och dess medlemsstaters engagemang för att Dohaändringen ska träda i kraft enligt tidsplanen bör unionen, dess medlemsstater och Island sträva efter att ratificera den senast det tredje kvartalet 2015.

(20) Dohaändringen bör godkännas på unionens vägnar.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

Artikel 1

Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar som man enades om den 8 december 2012 i Doha godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till Dohaändringen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Unionen och dess medlemsstater ska fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet och Dohaändringen i enlighet med anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet (nedan kallad *anmälan*) som anges i bilaga I till detta beslut.

Artikel 3

1. Medlemsstaternas och Islands tilldelade mängder ska vara lika med de utsläppsnivåer som anges i anmälan. Senast den 15 april 2015 ska medlemsstaterna till konventionens sekretariat lämna rapporter för att underlätta beräkningen av deras tilldelade mängder i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa.

2. Kommissionen ska utarbeta en rapport för att underlätta beräkningen av unionens tilldelade mängd och en rapport för att underlätta beräkningen av unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamt tilldelade mängd (nedan kallad *den gemensamt tilldelade mängden*), i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa. Kommissionen ska överlämna dessa rapporter till konventionens sekretariat senast den 15 april 2015.

Artikel 4

1. Alla tilldelade utsläppsenheter som utfärdats för den andra åtagandeperioden och som finns tillgängliga i unionsregistret efter det att unionen har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 11.3 i förordning (EU) nr 525/2013 och efter eventuell överföring av tilldelade utsläppsenheter i enlighet med genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 10.7 i förordning (EU) nr 525/2013 har genomförts (nedan kallat *unionsöverskottet*) ska återföras till medlemsstaterna i slutet av den andra åtagandeperioden.

2. Unionsöverskottet ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) En sjättedel av unionsöverskottet till medlemsstater som minskat sina sammanlagda genomsnittliga årliga utsläpp med mer än 20 % i förhållande till deras individuella basår eller basperiod enligt Kyotoprotokollet i slutet av den andra åtagandeperioden i proportion till hur mycket de överträffat målen i ton.

b) En tredjedel av unionsöverskottet till medlemsstater som fått en överföring enligt led a och som har en BNP per capita (BNP under 2013 anges i euro och till marknadspris), som understiger 60 % av unionsgenomsnittet i proportion till hur mycket de överträffat målen i ton.

c) En tredjedel av unionsöverskottet till alla medlemsstater i proportion till deras totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till detta beslut.

d) En sjättedel av unionsöverskottet till medlemsstater som har en BNP per capita (BNP under 2013 anges i euro och till marknadspris) som understiger 90 % av unionsgenomsnittet i proportion till deras totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till detta beslut.

Artikel 5

1. Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar deponera godtagandeinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare i enlighet med artikel 20.4 och 21.7 i Kyotoprotokollet, tillsammans med den förklaring om behörighet som anges i bilaga II till detta beslut, i enlighet med artikel 24.3 i Kyotoprotokollet.

2. Rådets ordförande ska också utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar lämna anmälan till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina godtagandeinstrument samtidigt med unionen, och i möjligaste mån under det tredje kvartalet 2015. När de deponerar sina godtagandeinstrument ska medlemsstaterna på sina egna vägnar lämna anmälan till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen före den tredje sessionen för ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser, som kommer att äga rum den 8–13 december 2015, om sitt beslut att godta Dohaändringen eller, beroende på omständigheterna, om när de erforderliga förfarandena kan förväntas vara avslutade. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna bestämma ett datum för den samtidiga deponeringen av godkännande- eller godtagandeinstrument.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

Prop. 2014/15:81
Bilaga 1

På rådets vägnar
Ordförande

Dohaändringen av Kyotoprotokollet

ARTIKEL 1

Ändring

A. Bilaga B till Kyotoprotokollet

Följande tabell ska ersätta tabellen i bilaga B till protokollet:

1	2	3	4	5	6
Part	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Referensår ¹	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (uttryckt i procent för referensåret) ¹	Utfästelser om minskning av växthusgasutsläppen senast 2020 (i procent för referensåret) ²
Australien					–5 till –15 % eller –25 % ³
	108	99,5	2000	98	
Österrike	92	80 ⁴	NA	NA	
Vitryssland ^{5*}		88	1990	NA	–8 %
Belgien	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgarien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Kroatien*	95	80 ⁶	NA	NA	–20 %/ –30 % ⁷
Cypern		80 ⁴	NA	NA	
Tjeckien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Danmark	92	80 ⁴	NA	NA	
Estland*	92	80 ⁴	NA	NA	
Europeiska unionen	92	80 ⁴	1990	NA	–20 %/ –30 % ⁷
Finland	92	80 ⁴	NA	NA	
Frankrike	92	80 ⁴	NA	NA	
Tyskland	92	80 ⁴	NA	NA	
Grekland	92	80 ⁴	NA	NA	
Ungern*	94	80 ⁴	NA	NA	
Island	110	80 ⁸	NA	NA	
Irland	92	80 ⁴	NA	NA	
Italien	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakstan*		95	1990	95	–7 %
Lettland*	92	80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
Part	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Referensår ¹	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (uttryckt i procent för referensåret) ¹	Utfästelser om minskning av växthusgasutsläppen senast 2020 (i procent för referensåret) ²
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20 %/ –30 % ⁹
Litauen*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxemburg	92	80 ⁴	NA	NA	
Malta		80 ⁴	NA	NA	
Monaco	92	78	1990	78	–30 %
Nederländerna	92	80 ⁴	NA	NA	
Norge	101	84	1990	84	–30 % till –40 % ¹⁰
Polen*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugal	92	80 ⁴	NA	NA	
Rumänien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Spanien	92	80 ⁴	NA	NA	
Sverige	92	80 ⁴	NA	NA	
Schweiz	92	84,2	1990	NA	–20 % till –30 % ¹¹
Ukraina*	100	76 ¹²	1990	NA	–20 %
Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	92	80 ⁴	NA	NA	

Part	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)
Kanada ¹³	94
Japan ¹⁴	94
Nya Zeeland ¹⁵	100
Ryska federationen ¹	100
^{6*}	

Förkortning: NA = ej tillämpligt.

* Länder under övergång till marknadsekonomi.

Alla uppgifter i fotnoterna nedan, utom fotnoterna 1, 2 och 5, har lämnats via meddelanden från respektive part.

¹ Ett referensår kan användas av en part på frivillig grund för att i eget syfte uttrycka partens kvantifierade åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (quantified emission limitation or reduction commitment, QELRC) i procent av utsläppen för det året, vilket inte är internationellt bindande enligt Kyotoprotokollet, utöver sina QELRC i förhållande till basåret i andra och tredje kolumnerna i denna tabell som är internationellt rättsligt bindande.

² Ytterligare information om dessa utfästelser återfinns i dokument FCCC/SB/2011/INF.1/rev.1 och FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, add.1 och add.2.

³ Australiens QELRC under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet överensstämmer med uppnåendet av Australiens villkorslösa 2020-mål på 5 % under 2000 års nivå. Australien behåller möjligheten att senare höja sitt 5-procentsmål för 2020 till 15 eller 25 % under 2000 års nivå, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Denna referens innebär att utfästelserna enligt Cancún-överenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtagande enligt detta protokoll eller tillhörande regler och föreskrifter.

⁴ De QELRC:s som fastställts för Europeiska unionen och dess medlemsstater för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att dessa kommer att fullgöras gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. De fastställda QELRC påverkar inte den efterföljande anmälan från Europeiska unionen och dess medlemsstater om att det har ingåtts ett avtal om att fullgöra åtagandena gemensamt i enlighet med Kyotoprotokollet.

⁵ Tillfogad i bilaga B genom en ändring som antogs enligt beslut 10/CMP.2. Denna ändring har ännu inte trätt i kraft.

⁶ Kroatens QELRC för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att Kroatien kommer att fullgöra åtagandet gemensamt med Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. Kroatiens anslutning till Europeiska unionen ska följaktligen inte påverka dess deltagande i en sådan överenskommelse om gemensamt fullgörande enligt artikel 4 eller dess QELRC.

⁷ Som en del av ett globalt och övergripande avtal för perioden efter 2012 upprepar Europeiska unionen sitt villkorade erbjudande om en minskning på 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och respektive förmåga.

⁸ Islands QELRC för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att Island kommer att fullgöra åtagandet gemensamt med Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet.

⁹ De QELRC som anges i kolumn 3 avser ett mål om en minskning med 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer. Liechtenstein överväger ett högre minskningsmål på upp till 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, under förutsättning att andra industriländer åtar sig jämförbara utsläppsminskningar och att ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och respektive förmåga.

¹⁰ Norges QELRC på 84 överensstämmer med dess mål om en 30-procentig minskning av utsläppen fram till 2020 jämfört med 1990. Om det kan bidra till ett globalt och övergripande avtal där de mest utsläppsintensiva parterna enas om utsläppsminskningar i överensstämmelse med målet på 2°C, kommer Norge att övergå till en minskning på 40 % för 2020, baserat på 1990 års nivåer. Denna referens innebär att utfästelsen enligt Cancúnöverenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtaganden enligt detta protokoll.

¹¹ De QELRC som anges i kolumn 3 i denna tabell avser ett mål om en minskning med 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer. Schweiz överväger ett högre minskningsmål på upp till 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, under förutsättning att andra industriländer åtar sig jämförbara åtaganden om utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och respektive förmåga i enlighet med 2°C-målet. Denna referens innebär att utfästelsen enligt Cancúnöverenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtagande enligt detta protokoll eller tillhörande regler och föreskrifter.

¹² Bör vara fullständig överflyttning. Annullering eller begränsning av användningen av denna lagligen förvärvade statliga egendom kommer inte att godkännas.

¹³ Den 15 december 2011 mottog depositarien ett skriftligt meddelande om Kanadas utträde ur Kyotoprotokollet. Denna åtgärd får verkan för Kanada den 15 december 2012.

¹⁴ Genom ett meddelande av den 10 december 2010 meddelade Japan att landet inte har för avsikt att anse sig bundet av den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet efter 2012.

¹⁵ Nya Zeeland förblir part i Kyotoprotokollet. Landet åtar sig ett kvantifierat utsläppsminskingsmål för hela ekonomin enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringen under perioden 2013–2020.

¹⁶ I ett meddelande av den 8 december 2010, som sekretariatet mottog den 9 december 2010, anger Ryska federationen att den inte har för avsikt att göra ett kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp under den andra åtagandeperioden.

B. Bilaga A till Kyotoprotokollet

Följande förteckning ersätter förteckningen under rubriken "Växthusgaser" i bilaga A till protokollet:

Växthusgaser

Koldioxid (CO₂)
Metan (CH₄)
Dikväveoxid (N₂O)
Fluorkolväten (HFC)
Perfluorkolväten (PFC)
Svavelhexafluorid (SF₆)
Kvävetrifluorid (NF₃)⁸

C. Artikel 3.1a

Följande punkt ska införas efter artikel 3.1 i protokollet:

1a. Parterna i bilaga I ska, var för sig eller gemensamt, tillse att deras sammanlagda antropogena utsläpp av de växthusgaser som står upptagna i bilaga A uttryckt i koldioxidekvivalenter inte överstiger deras tilldelade mängder, beräknade enligt deras kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp som de anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna artikel, i syfte att minska deras sammanlagda utsläpp av sådana gaser med minst 18 procent av 1990 års nivåer för åtagandeperioden 2013–2020.

D. Artikel 3.1b

Följande punkt ska införas efter artikel 3.1a i protokollet:

1b. Varje part i bilaga B får föreslå en justering för att minska det procenttal som införts i den tredje kolumnen i bilaga B för sitt kvantifierade åtagande om begränsning och minskning av utsläpp som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B. Ett förslag till en sådan justering ska av sekretariatet meddelas parterna minst tre månader före mötet för partskonferensen i dess funktion som detta protokolls partsmöte, vid vilket justeringen föreslås för antagande.

E. Artikel 3.1c

Följande punkt ska införas efter artikel 3.1b i protokollet:

1c. En justering som föreslagits av en part i bilaga I för att höja ambitionsnivån på partens kvantifierade åtagande om begränsning och minskning av utsläpp i enlighet med artikel 3.1b ovan ska anses ha antagits av partskonferensen, i sin funktion som detta protokolls partsmöte, såvida inte mer än tre fjärdedelar av de parter som är närvarande och röstar gör invändningar mot antagandet. Den antagna justeringen ska av sekretariatet meddelas depositarien, som vidarebefordrar den till samtliga parter, och den träder i kraft den 1 januari året efter depositariens meddelande. Sådana justeringar ska vara bindande för parterna.

¹ Gäller endast från och med den andra åtagandeperiodens början.

Följande punkter ska införas efter artikel 3.7 i protokollet:

7a. I den andra kvantifierade åtagandeperioden om begränsning och minskning av utsläpp som löper under tiden 2013–2020 ska den tilldelade mängden för varje part i bilaga I vara lika med det procenttal som anges för parten i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B av dess sammanlagda antropogena utsläpp av växthusgaser enligt bilaga A år 1990 uttryckt i koldioxidekvivalenter eller det basår eller den basperiod som fastställts i enlighet med punkt 5 ovan multiplicerad med talet åtta. De parter i bilaga I för vilka en förändring av markanvändning och skogsbruk år 1990 utgjorde en nettokälla för utsläpp av växthusgaser ska, vid beräkningen av sina tilldelade mängder, i sina utsläpp för basåret eller basperioden 1990 inkludera det sammanlagda, antropogena utsläppet av växthusgaser från källor uttryckt i koldioxidekvivalenter minskat med upptag i kolsänkor år 1990 som härrör från förändringen av markanvändningen.

G. Artikel 3.7b

Följande punkt ska införas efter artikel 3.7a i protokollet:

7b. Varje positiv skillnad mellan den tilldelade mängden för den andra åtagandeperioden för en part i bilaga I och de genomsnittliga årliga utsläppen under de första tre åren av den föregående åtagandeperioden multiplicerad med åtta ska överföras till denna parts annulleringskonto.

H. Artikel 3.8

I artikel 3.8 ska orden:
beräkning beträffande fluorkolväten, perfluorkolväten och svavelhexafluorid som avses i punkt 7 ovan.

ersättas med:
beräkning beträffande fluorkolväten, perfluorkolväten och svavelhexafluorid som avses i punkterna 7 och 7a ovan.

I. Artikel 3.8a

Följande punkt ska införas efter artikel 3.8 i protokollet:

8a. Varje part i bilaga I har rätt att välja 1995 eller 2000 som basår för den beräkning beträffande kvävetrifluorid som avses i punkt 7a ovan.

J. Artikel 3.12a och 3.12b

Följande punkter ska införas efter artikel 3.12 i protokollet:

12a. Alla enheter som genereras från marknadsbaserade mekanismer som inrättas genom konventionen eller dess instrument kan användas av de parter som är upptagna i bilaga I för att hjälpa dem med att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp enligt artikel 3. Alla sådana enheter som en part förvärvat från en annan part i konventionen ska läggas till den

förvärvande partens tilldelade mängd och subtraheras från den överförande partens mängd enheter.

12.b. Partskonferensen i dess funktion som protokollets partsmöte ska säkerställa att i de fall då enheter från godkända verksamheter enligt marknadsbaserade mekanismer enligt punkt 12a ovan används av de parter som är upptagna i bilaga I för att hjälpa dem med att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp enligt artikel 3, ska en andel av dessa enheter användas för att täcka förvaltningskostnader samt för att hjälpa parter som är utvecklingsländer som är särskilt utsatta för skadliga effekter av klimatförändringar att täcka anpassningskostnader, om dessa enheter förvärvas enligt artikel 17.

K. Artikel 4.2

Följande ska läggas till i slutet av första meningen i artikel 4.2 i protokollet:

, eller den dag de deponerar sina instrument för godkännande av en ändring av bilaga B i enlighet med artikel 3.9

L. Artikel 4.3

I artikel 4.3 i protokollet ska orden:
artikel 3.7

ersättas med:

artikel 3 som den avser

ARTIKEL 2

Ikraftträdande

Denna ändring träder i kraft i enlighet med artiklarna 20 och 21 i Kyotoprotokollet.

Anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, som antogs av partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte i Doha genom beslut 1/CMP.8, i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet

1. Deltagare i överenskommelsen

Europeiska unionen, dess medlemsstater och Republiken Island, som alla är parter i Kyotoprotokollet, är deltagare i denna överenskommelse (nedan kallade *deltagarna*). Följande är för närvarande medlemsstater i Europeiska unionen:

Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Island är deltagare i denna överenskommelse i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Island, å andra sidan, rörande Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

2. Gemensamt fullgörande av åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet

I enlighet med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet ska deltagarna fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i protokollet på följande sätt:

– Deltagarna kommer i enlighet med artikel 4.5 och 4.6 i Kyotoprotokollet att se till att medlemsstaternas och Islands gemensamma, sammanlagda, antropogena utsläpp av de växthusgaser som förtecknas i bilaga A till Kyotoprotokollet uttryckta i koldioxidekvivalenter inte överstiger deras gemensamt tilldelade mängd.

– Tillämpningen av artikel 3.1 i Kyotoprotokollet på utsläpp av växthusgaser från medlemsstaternas och Islands luft- och sjöfart grundar sig på konventionens tillvägagångssätt att endast inkludera utsläpp från inrikesflygningar och nationell sjöfart i målen för parterna. Europeiska unionens tillvägagångssätt enligt det andra åtagandet i Kyotoprotokollet förblir detsamma som under den första åtagandeperioden, eftersom det sedan beslut 2/CP.3 inte har gjorts några framsteg när det gäller att inkludera dessa utsläpp i parternas mål. Detta påverkar inte Europeiska unionens strikta åtaganden inom ramen för energi- och klimatpaketet, som förblir oförändrade. Det påverkar inte heller behovet av att vidta åtgärder i fråga om utsläpp av sådana gaser från bunkerbränsle för luft- och sjöfart.

– Varje deltagare kan höja sin ambitionsnivå genom att överföra tilldelade utsläppsenheter, utsläppsminskningseenheter eller certifierade utsläppsminskningseenheter till ett annulleringskonto som fastställts i medlemsstatens nationella register. Deltagarna kommer gemensamt att lägga fram den information som krävs enligt punkt 9 i beslut 1/CMP.8, och gemensamt lägga fram förslag för tillämpningen av artikel 3.1b och 3.1c i Kyotoprotokollet.

– Deltagarna kommer att fortsätta att tillämpa artikel 3.3 och 3.4 i protokollet och beslut som fattats inom ramen för dessa artiklar var för sig.

– Det gemensamma basårsutsläppet för deltagarna kommer att motsvara de sammanlagda utsläpp under respektive basår som gäller för varje medlemsstat och Island.

– Om markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk år 1990 utgjorde en nettokälla för utsläpp av växthusgaser för en medlemsstat eller Island ska berörda deltagaren, i enlighet med artikel 3.7a i Kyotoprotokollet, i sina utsläpp för basåret eller basperioden inkludera det sammanlagda, antropogena utsläpp av växthusgaser från källor, uttryckt i koldioxidekvivalenter, minskat med upptag i kolsänkor under basåret eller basperioden som härrör från markanvändningen, förändringen av markanvändningen och skogsbruket, för att beräkna deltagarnas gemensamt tilldelade mängd i enlighet med artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet.

– Beräkningen enligt artikel 3.7b i Kyotoprotokollet ska tillämpas på deltagarnas gemensamt tilldelade mängd för den andra åtagandeperioden som fastställts i enlighet med artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet och på det sammanlagda genomsnittliga årliga utsläppen för deltagarna under de första tre åren av den första åtagandeperioden multiplicerade med åtta.

– I enlighet med beslut 1/CMP.8 kan enheter i en deltagares konto för reserven av föregående periods överskott användas för återlösen under tilläggsperioden för uppfyllande av åtagandena för den andra åtagandeperioden upp till den nivå vid vilken partens utsläpp under den andra åtagandeperioden överstiger dess respektive tilldelade mängd för den åtagandeperioden, i enlighet med denna anmälan.

3. Utsläppsnivå som tilldelats respektive deltagare i överenskommelsen

De kvantifierade åtagandena om begränsning och minskning av utsläpp för de deltagare som förtecknas i den tredje kolumnen i bilaga B till Kyotoprotokollet uppgår till 80 %. Deltagarnas gemensamt tilldelade mängd för den andra åtagandeperioden kommer att fastställas enligt artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet. Beräkningen kommer att underlättas av Europeiska unionens rapport enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

Utsläppsnivåerna för respektive deltagare är följande:

– Utsläppsnivån för Europeiska unionen motsvarar skillnaden mellan deltagarnas gemensamt tilldelade mängd och medlemsstaternas och Islands sammanlagda utsläppsnivåer. Beräkningen kommer att underlättas av rapporten enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

– Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer enligt artikel 4.1 och 4.5 i Kyotoprotokollet motsvarar summan av deras respektive mängder enligt tabell 1 samt de mängder som resulterar av tillämpningen av artikel 3.7a andra meningen i Kyotoprotokollet för den medlemsstaten eller Island.

Deltagarnas tilldelade mängder ska motsvara deras respektive utsläppsnivåer.

Europeiska unionens tilldelade mängd kommer att räknas av mot utsläpp av växthusgaser från källor enligt Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter, i vilket dess medlemsstater och Island deltar, i den mån dessa utsläpp omfattas av Kyotoprotokollet. Medlemsstaternas respektive Islands tilldelade mängd omfattar de utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor i varje medlemsstat eller Island från källor och sänkor som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapsystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Detta inkluderar alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet samt alla utsläpp av kvävetriofluorid (NF₃) enligt Kyotoprotokollet.

Deltagarna i denna överenskommelse ska lämna separata rapporter om utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av deras respektive tilldelade mängder.

Tabell 1: Utsläppsnivåer för medlemsstaterna och Island (före tillämpningen av artikel 3.7a) uttryckt som ton koldioxidekvivalenter under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet

Belgien	584 228 513
Bulgarien	222 945 983
Tjeckien	520 515 203
Danmark	269 321 526
Tyskland	3 592 699 888
Estland	51 056 976
Irland	343 467 221
Grekland	480 791 166
Spanien	1 766 877 232
Frankrike	3 014 714 832
Kroatien	162 271 086
Italien	2 410 291 421
Cypern	47 450 128
Lettland	76 633 439
Litauen	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Ungern	434 486 280
Malta	9 299 769
Nederländerna	919 963 374
Österrike	405 712 317
Polen	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Rumänien	656 059 490
Slovenien	99 425 782
Slovakien	202 268 939
Finland	240 544 599
Sverige	315 554 578
Förenade kungariket	2 743 362 625
Island	15 327 217

*EUROPEISKA UNIONENS FÖRKLARING I ENLIGHET MED
ARTIKEL 24.3 I KYOTOPROTOKOLLET*

Följande är för närvarande medlemsstater i Europeiska unionen: Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storherzogdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Europeiska unionen förklarar att den i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 och artikel 191, är behörig att ingå internationella avtal och fullgöra de skyldigheter som följer av avtalen när detta bidrar till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Europeiska unionen förklarar att dess kvantifierade åtagande om minskning av utsläpp för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet (2013–2020) kommer att fullgöras genom åtgärder av Europeiska unionen och dess medlemsstater inom deras respektive behörighetsområde. De rättsligt bindande instrument som behövs för att fullgöra åtagandet vad gäller de frågor som regleras i Kyotoprotokollet, i dess ändrade lydelse enligt Dohaändringen, har redan trätt i kraft.

Europeiska unionen kommer även i fortsättningen att regelbundet informera om relevanta EU-rättsakter inom ramen för den ytterligare informationen i nationalrapporten enligt artikel 12 i konventionen för att styrka att den har fullgjort sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet i enlighet med artikel 7.2 i detta och riktlinjerna däri.

Islandsavtalet

AVTAL MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH ISLAND, Å ANDRA SIDAN, RÖRANDE ISLANDS DELTAGANDE I DET GEMENSAMMA FULLGÖRANDET AV EUROPEISKA UNIONENS, DESS MEDLEMSSTATERS OCH ISLANDS ÅTAGANDEN UNDER DEN ANDRA ÅTAGANDEPERIODEN ENLIGT KYOTOPROTOKOLLET TILL FÖRENTA NATIONERNAS RAMKONVENTION OM KLIMATFÖRÄNDRINGAR

EUROPEISKA UNIONEN (nedan även kallad unionen), KONUNGARIKET BELGIEN, REPUBLIKEN BULGARIEN, REPUBLIKEN TJECKIEN, KONUNGARIKET DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, REPUBLIKEN ESTLAND, IRLAND, REPUBLIKEN GREKLAND, KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, REPUBLIKEN KROATIEN, REPUBLIKEN ITALIEN, REPUBLIKEN CYPERN, REPUBLIKEN LETTLAND, REPUBLIKEN LITAUEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, UNGERN, REPUBLIKEN MALTA, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, REPUBLIKEN POLEN, REPUBLIKEN PORTUGAL, RUMÄNIEN, REPUBLIKEN SLOVENIEN, REPUBLIKEN SLOVAKIEN, REPUBLIKEN FINLAND, KONUNGARIKET SVERIGE, FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

å ena sidan,

och ISLAND

å andra sidan

(nedan kallade parterna)

ERINRAR OM FÖLJANDE:

Enligt det gemensamma uttalande som utfärdades i Doha den 8 december 2012 grundar sig de kvantifierade åtagandena om begränsning och minskning av utsläpp för unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island under Kyotoprotokollens andra åtagandeperiod på förutsättningen att dessa åtaganden kommer att fullgöras gemensamt i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet, samt att artikel 3.7b i Kyotoprotokollet kommer att tillämpas på den gemensamma tilldelade mängden i enlighet med avtalet om gemensamt fullgörande av Europeiska unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island och att den inte kommer att tillämpas på medlemsstaterna, Kroatien eller Island var för sig.

I det gemensamma uttalandet deklarerade unionen, dess medlemsstater och Island att de kommer att deponera godtagandeinstrumentet samtidigt, vilket även var fallet för Kyotoprotokollet, så att ikraftträdandet sker samtidigt för unionen, dess 27 medlemsstater, Kroatien och Island.

Island deltar i Europeiska unionens kommitté för klimatförändringar, som inrättats i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 525/2013, samt i arbetsgrupp I under kommittén för klimatförändringar.

HAR ENATS OM ATT INGÅ DETTA AVTAL.

ARTIKEL 1

Syfte med avtalet

Syftet med detta avtal är att fastställa villkoren för Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet, och att möjliggöra ett effektivt genomförande av detta deltagande, inklusive Islands bidrag till fullgörandet av unionens rapporteringsskyldighet för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet.

ARTIKEL 2

Definitioner

I detta avtal avses med

(a) *Kyotoprotokollet*: Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC, nedan kallad *klimatkonventionen*), ändrat genom Dohaändringen som antogs den 8 december 2012 i Doha,

(b) *Dohaändringen*: ändringen av Kyotoprotokollet till klimatkonventionen, som antogs den 8 december 2012 i Doha, genom vilken en andra åtagandeperiod enligt Kyotoprotokollet införs från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2020,

(c) *villkor för det gemensamma fullgörandet*: de villkor som anges i bilaga 2 till detta avtal,

(d) *direktivet om handel med utsläppsrätter*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/87/EG av den 13 oktober 2013 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, i dess ändrade lydelse.

ARTIKEL 3

Gemensamt fullgörande

1. Parterna är överens om att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp under den andra åtagandeperioden vilka anges i den tredje kolumnen i bilaga B till Kyotoprotokollet, i enlighet med villkoren för det gemensamma fullgörandet.

2. För detta syfte ska Island vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dess sammanlagda antropogena utsläpp av de växthusgaser som förtecknas i bilaga A till Kyotoprotokollet, uttryckta som koldioxidekvivalenter, från källor och sänkor som omfattas av Kyotoprotokollet, och som inte omfattas av direktivet om handel med utsläppsrätter, under den andra åtagandeperioden inte överskrider den tilldelade mängd som anges i villkoren för det gemensamma fullgörandet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i detta avtal ska Island, i slutet av den andra åtagandeperioden och i enlighet med beslut 1/CMP.8 och andra relevanta beslut från klimatkonventionens eller Kyotoprotokollets parter, samt med villkoren för det gemensamma fullgörandet, återlösa från sina nationella register tilldelade utsläppsenheter (AAU), certifierade utsläppsminskningar (CER), utsläppsminskningssenheter (ERU), sänkkrediter (RMU), tillfälliga CER (tCER) och långsiktiga CER (ICER) motsvarande växthusgasutsläppen från källor och minskningar genom upptag i sänkor som omfattas av deras tilldelade mängd.

ARTIKEL 4

Tillämpning av relevant unionsagstiftning

1. De rättsakter som förtecknas i bilaga 1 till detta avtal ska vara bindande för och göras tillämpliga på Island. När rättsakter som förtecknas i den bilagan inne-

håller hänvisningar till medlemsstaterna i unionen, ska hänvisningarna för detta avtals ändamål också förstås som hänvisningar till Island.

2. Bilaga 1 till detta avtal får ändras genom beslut av kommittén för gemensamt fullgörande som inrättats genom artikel 6 i detta avtal.

3. Kommittén för gemensamt fullgörande får besluta om ytterligare tekniska aspekter för tillämpningen på Island av de rättsakter som förtecknas i bilaga 1 till detta avtal.

4. Om eventuella ändringar av bilaga 1 till detta avtal kräver ändringar av Islands primärrätt ska man för ikraftträdandet av sådana bilageändringar ta hänsyn till den tid som krävs för Island att anta ändringarna av primärrätten samt till behovet att säkerställa att kraven i Kyotoprotokollet och dess beslut efterlevs.

5. Det är särskilt viktigt att kommissionen följer sin gängse praxis och genomför samråd med experter, däribland experter från Island, innan den antar delegerade akter som förtecknas eller kommer att förtecknas i bilaga 1 till detta avtal.

ARTIKEL 5

Rapportering

1. Island ska senast den 15 april 2015 lämna sin rapport till klimatkonventionens sekretariat för att underlätta beräkningen av sin tilldelade mängd i enlighet med detta avtal, kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas i enlighet därmed.

2. Unionen ska utarbeta en rapport för att underlätta beräkningen av tilldelad mängd till unionen, och en rapport för att underlätta beräkningen av tilldelad mängd till unionen, dess medlemsstater och Island (nedan kallad *den gemensamma tilldelade mängden*) i enlighet med detta avtal, kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas i enlighet därmed. Unionen ska lämna dessa rapporter till klimatkonventionens sekretariat senast den 15 april 2015.

ARTIKEL 6

Kommittén för gemensamt fullgörande

1. En kommitté för gemensamt fullgörande, bestående av företrädare för parterna, inrättas härmed.

2. Kommittén för gemensamt fullgörande ska säkerställa att avtalet genomförs och fungerar på ett effektivt sätt. I detta syfte får den fatta beslut enligt artikel 4 i detta avtal och samordna utbyte av synpunkter och information i samband med genomförandet av villkoren för det gemensamma fullgörandet. Kommittén ska fatta alla beslut med konsensus.

3. Kommittén för gemensamt fullgörande ska sammanträda på begäran ställd av en eller flera av parterna, eller på initiativ av unionen. Denna begäran ska ställas till unionen.

4. De medlemmar i kommittén för gemensamt fullgörande som företräder unionen och dess medlemsstater ska till en början vara de personer som företräder kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionens kommitté för klimatförändringar, som inrättats i enlighet med artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁹. Islands företrädare ska utses av landets ministerium för miljö och naturresurser. Kommitténs möten ska om möjligt anordnas i anslutning till mötena i kommittén för klimatförändringar.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s.13).

5. Kommittén för gemensamt fullgörande ska anta sin arbetsordning med konsensus.

ARTIKEL 7

Reservationer

Det kan inte göras några reservationer i fråga om detta avtal.

ARTIKEL 8

Varaktighet och efterlevnad

1. Detta avtal ingås för perioden fram till utgången av tilläggperioden för uppfyllande av åtagandena under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, eller till dess att man för samtliga parter har löst alla eventuella frågor rörande genomförandet enligt Kyotoprotokollet för den aktuella åtagandeperioden eller det gemensamma fullgörandet, beroende på vilket som inträffar senare. Detta avtal kan inte sägas upp tidigare.

2. Island ska anmäla eventuella faktiska eller förestående brister i efterlevnaden av detta avtal till kommittén för gemensamt fullgörande. Sådana brister måste ges en motivering som kan godkännas av kommitténs medlemmar senast 30 dagar efter dagen för anmälan. I annat fall utgör bristen på efterlevnad en överträdelse av detta avtal.

3. I fall av överträdelse av detta avtal eller om Island gör en invändning mot ändringar av bilaga 1 i enlighet med artikel 4.2, ska Island redovisa sammanlagda antropogena utsläpp uttryckta som koldioxidekvivalenter från källor och upptag i sänkor i Island som omfattas av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, inklusive utsläpp från källor som omfattas av Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, mot dess kvantifierade utsläppsminskningmål som återfinns i den tredje kolumnen i bilaga B till Kyotoprotokollet och, i slutet av den andra åtagandeperioden, återlösa från sina nationella register tilldelade utsläppsenheter (AAU), certifierade utsläppsminskningar (CER), utsläppsminskningenheter (ERU), sänkkrediter (RMU), tillfälliga CER (tCER) och långsiktiga CER (ICER) som motsvarar dessa utsläpp.

ARTIKEL 9

Depositarie

Detta avtal, är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och isländska språken, vilka alla texter är lika giltiga, ska deponeras hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd.

ARTIKEL 10

Deponering av ratifikationsinstrument

1. Detta avtal ska ratificeras av parterna i enlighet med deras egna nationella regler. Varje part ska deponera sitt ratifikationsinstrument hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, antingen före eller samtidigt med deponeringen av sitt godtagandeinstrument för Dohaändringen hos Förenta nationernas generalsekreterare.

2. Island ska deponera sitt godtagandeinstrument för Dohaändringen hos Förenta nationernas generalsekreterare i enlighet med artiklarna 20.4 och 21.7 i Kyotoprotokollet senast på dagen för deponeringen av det sista godtagandeinstrumentet från unionen eller dess medlemsstater.

3. Vid deponeringen av sitt godtagandeinstrument för Dohaändringen ska Island även för egen räkning anmäla villkoren för det gemensamma fullgörandet till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

Prop. 2014/15:81
Bilaga 2

ARTIKEL 11

Ikraftträdande

Detta avtal träder i kraft den nittionde dagen efter den dag då alla parter har deponerat sina ratifikationsinstrument.

Utfärdat i ... den ...

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

FÖR EUROPEISKA UNIONEN,
FÖR KONUNGARIKET BELGIEN,
FÖR REPUBLIKEN BULGARIEN,
FÖR REPUBLIKEN TJECKIEN,
FÖR KONUNGARIKET DANMARK,
FÖR FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
FÖR REPUBLIKEN ESTLAND,
FÖR IRLAND,
FÖR REPUBLIKEN GREKLAND,
FÖR KONUNGARIKET SPANIEN,
FÖR REPUBLIKEN FRANKRIKE,
FÖR REPUBLIKEN KROATIEN,
FÖR REPUBLIKEN ITALIEN,
FÖR REPUBLIKEN CYPERN,
FÖR REPUBLIKEN LETTLAND,
FÖR REPUBLIKEN LITAUEN,
FÖR STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
FÖR UNGERN,
FÖR REPUBLIKEN MALTA,
FÖR KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
FÖR REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
FÖR REPUBLIKEN POLEN,
FÖR REPUBLIKEN PORTUGAL,
FÖR RUMÄNIEN,
FÖR REPUBLIKEN SLOVENIEN,
FÖR REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
FÖR REPUBLIKEN FINLAND,
FÖR KONUNGARIKET SVERIGE,
FÖR KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,
FÖR ISLAND

(Förteckning enligt artikel 4)

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (nedan kallad förordning 525/2013), förutom artiklarna 4, 7 f, 15–20 och 22. Bestämmelserna i artikel 21 ska gälla i tillämpliga fall.

2. Befintliga och framtida delegerade akter och genomförandeakter med stöd av förordning (EU) nr 525/2013.

ANMÄLAN AV BESTÄMMELSERNA I ÖVERENSKOMMELSEN OM ATT GEMENSAMT FULLGÖRA EUROPEISKA UNIONENS, DESS MEDLEMSSTATERS OCH ISLANDS ÅTAGANDEN ENLIGT ARTIKEL 3 I KYOTOPROTOKOLLET FÖR KYOTOPROTOKOLLETS ANDRA ÅTAGANDEPERIOD, SOM ANTOGS AV PARTSKONFERENSEN FÖR FÖRENTA NATIONERNAS RAMKONVENTION OM KLIMATFÖRÄNDRINGAR I DESS FUNKTION SOM MÖTE MELLAN PARTERNA I KYOTOPROTOKOLLET I DOHA GENOM BESLUT 1/CMP.8, I ENLIGHET MED ARTIKEL 4 I KYOTOPROTOKOLLET

1. Parter i överenskommelsen

Europeiska unionen, dess medlemsstater och Republiken Island, som alla är parter i Kyotoprotokollet, är parter i denna överenskommelse (nedan kallade parterna). Följande är för närvarande medlemmar av Europeiska unionen:

Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Island är part i denna överenskommelse i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Island rörande Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

2. Gemensamt fullgörande av åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet för den andra åtagandeperioden för Kyotoprotokollet

I enlighet med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet ska parterna fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i protokollet på följande sätt:

– Parterna kommer i enlighet med artikel 4.5 och 4.6 i Kyotoprotokollet att se till att medlemsstaternas och Islands gemensamma, sammanlagda, antropogena utsläpp av de växthusgaser som förtecknas i bilaga A till Kyotoprotokollet uttryckta i koldioxidekvivalenter inte överstiger deras gemensamt tilldelade mängd.

– Tillämpningen av artikel 3.1 i Kyotoprotokollet på utsläpp av växthusgaser från medlemsstaternas och Islands luft- och sjöfart grundar sig på konventionens tillvägagångssätt att endast inkludera utsläpp från inrikesflygningar och nationell sjöfart i målen för parterna. Europeiska unionens tillvägagångssätt enligt det andra åtagandet i Kyotoprotokollet kommer att förbli detsamma som under den första åtagandeperioden, eftersom det sedan beslut 2/CP.3 inte har gjorts några framsteg när det gäller att inkludera dessa utsläpp i parternas mål. Detta påverkar inte Europeiska unionens strikta åtaganden inom ramen för energi- och klimatpaketet, som förblir oförändrade. Det påverkar inte heller behovet av att vidta åtgärder i fråga om utsläpp av sådana gaser från bunkerbränsle för luft- och sjöfart.

– Varje part kan höja sin ambitionsnivå genom att överföra tilldelade utsläppsenheter, utsläppsminskningseenheter eller certifierade utsläppsminskningseenheter till ett annulleringskonto som fastställts i medlemsstatens nationella register. Parterna kommer gemensamt att lägga fram den information som krävs enligt punkt 9 i beslut 1/CMP.8, och kommer gemensamt att lägga fram förslag för tillämpningen av artikel 3.1b och 3.1c i Kyotoprotokollet.

– Parterna kommer att fortsätta att tillämpa artikel 3.3 och 3.4 i protokollet och beslut som fattats individuellt inom ramen för dessa artiklar.

– Det gemensamma basårsutsläppet för parterna kommer att motsvara de sammanlagda utsläpp under respektive basår som gäller för varje medlemsstat och Island.

– Om markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk år 1990 utgjorde en nettokälla för utsläpp av växthusgaser för en medlemsstat eller Island ska den berörda parten, i enlighet med artikel 3.7a i Kyotoprotokollet, i sina utsläpp för basåret eller basperioden inkludera det sammanlagda, antropogena utsläpp av växthusgaser från källor, uttryckt i koldioxidekvivalenter, minskat med upptag i kolsänkor under basåret eller basperioden som härrör från markanvändningen, förändringen av markanvändningen och skogsbruket, för att beräkna den mängd som gemensamt tilldelats parterna i enlighet med artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet.

– Beräkningen enligt artikel 3.7b i Kyotoprotokollet ska tillämpas på den mängd som gemensamt tilldelats parterna för den andra åtagandeperioden och som fastställts i enlighet med artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet och på det sammanlagda genomsnittliga årliga utsläppen för parterna under de första tre åren av den första åtagandeperioden multiplicerade med åtta.

– I enlighet med beslut 1/CMP.8 kan enheter i en parts överskottsreservkonto användas för återlösen under den ytterligare fristen för att fullgöra åtagandena för den andra åtagandeperioden upp till den nivå vid vilken partens utsläpp under den andra åtagandeperioden överstiger dess respektive tilldelade mängd för den åtagandeperioden, i enlighet med denna anmälan.

3. Utsläppsnivå som tilldelats respektive parter i överenskommelsen

De kvantifierade åtagandena om begränsning och minskning av utsläpp för de parter som förtecknas i den tredje kolumnen i bilaga B till Kyotoprotokollet uppgår till 80 %. Den mängd som gemensamt tilldelats parterna för den andra åtagandeperioden kommer att fastställas enligt artiklarna 3.7a, 3.8 och 3.8a i Kyotoprotokollet. Beräkningen kommer att underlättas av Europeiska unionens rapport enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

Utsläppsnivåerna för respektive parter är följande:

– Utsläppsnivån för Europeiska unionen motsvarar skillnaden mellan den mängd som gemensamt tilldelats parterna och medlemsstaternas och Islands sammanlagda utsläppsnivåer. Beräkningen kommer att underlättas av rapporten enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

– Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer enligt artikel 4.1 och 4.5 i Kyotoprotokollet motsvarar summan av deras respektive mängder enligt tabell 1 nedan samt de mängder som resulterar av tillämpningen av artikel 3.7a andra meningen i Kyotoprotokollet för den medlemsstaten eller Island.

De mängder som tilldelats parterna ska motsvara deras respektive utsläppsnivåer.

Den mängd som tilldelats Europeiska unionen kommer att räknas av mot utsläpp av växthusgaser från källor enligt Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter, i vilket dess medlemsstater och Island deltar, i den mån dessa utsläpp omfattas av Kyotoprotokollet. De mängder som tilldelats medlemsstaterna respektive Island omfattar de utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor i varje medlemsstat eller Island från källor och sänkor som inte omfattas av Europaparlamentets och direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Detta inkluderar alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet samt alla utsläpp av kvävetriofluorid (NF₃) enligt Kyotoprotokollet.

Parterna i denna överenskommelse ska lämna separata rapporter om utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av deras respektive tilldelade mängder.

Tabell 1:

Utsläppsnivåer för medlemsstaterna och Island (före tillämpningen av artikel 3.7a) uttryckt som ton koldioxidekvivalenter under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet

Belgien	584 228 513
Bulgarien	222 945 983
Tjeckien	520 515 203
Danmark	269 321 526
Tyskland	3 592 699 888
Estland	51 056 976
Irland	343 467 221
Grekland	480 791 166
Spanien	1 766 877 232
Frankrike	3 014 714 832
Kroatien	162 271 086
Italien	2 410 291 421
Cypern	47 450 128
Lettland	76 633 439
Litauen	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Ungern	434 486 280
Malta	9 299 769
Nederländerna	919 963 374
Österrike	405 712 317
Polen	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Rumänien	656 059 490
Slovenien	99 425 782
Slovakien	202 268 939
Finland	240 544 599
Sverige	315 554 578
Förenade kungariket	2 743 362 625
Island	15 327 217

Miljö- och energidepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 2015

Närvarande: Statsministern S Löfven, ordförande, och statsråden
Å Romson, Y Johansson, I Baylan, S-E Bucht, P Hultqvist, H Hellmark
Knutsson, M Andersson, A Johansson, P Bolund, M Kaplan,
M Damberg, A Bah Kuhnke, A Strandhäll, A Shekarabi, G Fridolin,
G Wikström, A Hadzialic

Föredragande: statsrådet Å Romson

Regeringen beslutar proposition Godkännanden för Kyotoprotokollets
andra åtagandeperiod